Ἡ βία εἶναι ἡ μαμὴ κάθε παλιᾶς κοινωνίας ποὺ κυοφορεῖ μιὰ καινούργια.
ΚΑΡΛ ΜΑΡΞ

Η ΜΑΜΗ

Ἀριθμὸς φύλλου 11
1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1971
Τιμή : μισὸ μάρκο

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ «ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ»

Τὸ οἰκονομικὸ ἀδιέξοδο καθορίζει τοὺς πολιτικοὺς ἐλιγμοὺς

ΚΑΙ ΝΕΑ ΜΕΤΡΑ γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ οἰκονομικοῦ ἀδιέξοδου, ὅπως ἐκφράζεται μὲ τὸ κρίσιμα ἐλλειματικὸ ἰσοζύγιο συναλλαγῶν, τὸν αὐξανόμενο πληθωρισμὸ καὶ τὸν διογκούμενο ἐξωτερικὸ δανεισμό, ἐξήγγειλε αὐτὸ τὸν μῆνα ἡ χούντα.

Συγκεκριμένα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ διάταγμα γιὰ τὸν ἔλεγχο τῶν τιμῶν, ἀνακοινώθηκε ἀπόφαση τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὸν περιορισμὸ τῶν πιστώσεων, μὲ ἐξαίρεση τοὺς κλάδους τῶν ἐξαγωγῶν, τῶν μεταλλείων, τοῦ τουρισμοῦ καὶ τοῦ καπνεμπορίου, ποὺ ἐνισχύονται μὲ ἀτέλειες καὶ εἰδικὲς πιστώσεις.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ αὐτὰ οὐσιαστικὰ ἐπιχειροῦν νὰ δώσουν διέξοδο ἐνισχύοντας τὶς ἐπιχειρήσεις ποὺ εἶναι δεμένες μὲ τὶς ἐξαγωγές, ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ καταφύγουν στὸν ἐξωτερικὸ δανεισμὸ καὶ γενικὰ μποροῦν νὰ προχωρήσουν σὲ συγκέντρωση, ἐνῶ ἀντίθετα πλήττουν τὸ κεφάλαιο, ποὺ ἐξαρτιέται ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴ καὶ τὴν Ἐμπορικὴ γιὰ χρηματοδότηση καὶ αὐτὸ ποὺ στρέφεται πρὸς τὴν ἐσωτερικὴ ἀγορά. Ἔτσι δημιουργοῦνται οἱ προϋποθέσεις γιὰ μεγαλύτερη εἰσροὴ κεφαλαίων ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό, ποὺ θὰ ἐξαγοράσουν σὲ τιμὲς εὐκαιρίας τὶς πιὸ κερδοφόρες ἀπὸ τὶς ἐπιχειρήσεις ποὺ πλήττονται, ὁδηγόντας πολλὲς ἀπὸ τὶς ὑπόλοιπες σὲ χρεωκοπία.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ αὐτὴ ἔχει ὁδηγήσει σὲ ἐπανειλημένα διαβήματα βιομηχάνων καὶ ἐμπόρων ποὺ ἔρχονται δειλὰ - δειλὰ νὰ μιλήσουν καὶ γιὰ ἔλεγχο πάνω στὶς πολιτικὲς ἀποφάσεις.

Στὴν πραγματικότητα τόσο ἡ χούντα ὅσο καὶ αὐτοὶ ποὺ πλήττονται ἀπὸ τὰ μέτρα ἔχουν βρεθεῖ σὲ ἀδιέξοδο. Καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ἀναγνωρίζουν τὴν ἀνάγκη νὰ παρθοῦν τὰ μέτρα, γιατὶ διαφορετικὲς λύσεις θὰ δημιουργοῦσαν ἐκρηκτικώτερες καταστάσεις. Ὡστόσο βλέπουν ὅτι ὁρισμένοι ἀπ' αὐτοὺς θὰ πέσουν στὸν μέχρι θανάτου συναγωνισμὸ ποὺ θὰ ἐπακολουθήσει. Ἔτσι ἔχουν ἀρχίσει νὰ ζητοῦν διευκολύνσεις γιὰ τὴν ἐπιβίωσή τους, π.χ. ζητοῦν νὰ ἀναλάβει ἡ κυβέρνηση πιὸ προγραμματισμένους ἐργατικοὺς συνοικισμοὺς κοντὰ στοὺς τόπους δουλειᾶς, γιὰ τὴν καλλίτερη ἐκμετάλλευση τῶν ἐργατῶν. Μέσα σ' αὐτὸ τὸ πλαίσιο ἡ κυβέρνηση μπορεῖ νὰ ἀναγκαστεῖ νὰ κάνει καὶ ἄλλες παραχωρήσεις (φορολογικές, ἀπαλλοτριώσεων κ.λ.π.).

ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ἡ χούντα ἔχει ἀνάγκη νὰ ἐξασφαλίσει ἕνα μίνιμουμ συμφωνίας, ἔστω καὶ ἀπὸ ἕνα κομμάτι αὐτῶν ποὺ ἀντιδροῦν στὰ μέτρα, γιὰ νὰ προχωρήσει ἀνενόχλητα στὴν ἐφαρμογή. Ἔτσι ὁδηγοῦνται στὴν ἀναζήτηση κοινὰ ἀποδεκτῆς λύσης. Αὐτὸ θὰ μποροῦσε νὰ ἦταν ἡ συμμετοχὴ ἀντιπροσώπων κοινῆς ἐμπιστοσύνης σὲ ὄργανα οἰκονομικῆς πολιτικῆς παράλληλα πρὸς τὸ ὑπουργικὸ συμβούλιο. Ἕνα τέτοιο νόημα μπορεῖ νὰ ἀποδοθεῖ στὸ ἄνοιγμα διαλόγου ἀπὸ τὴ χούντα πρὸς τοὺς «ἀντιχουντικοὺς» τεχνοκράτες, ποὺ ἐκπληροῦν τοὺς ὅρους τῆς οὐδετερότητας καὶ τοῦ «ἀντικειμενικοῦ γενικοῦ συμφέροντος». Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὰ συμβουλευτικὰ ὄργανα ὅπου συμμετέχουν μέλη τῆς κυβερνήσεως καὶ «ἐπιστήμονες» γραφειοκράτες.

Σ' ΟΛΟ ΑΥΤΟ τὸ παζάρεμα, καὶ ἐνῶ ἡ συγκέντρωση τοῦ κεφαλαίου θὰ ἐπιταχύνεται μὲ τὸ ἀναπόφευκτο κλείσιμο μερικῶν βιομηχανιῶν, ἐκεῖ ποὺ θὰ πέσει ἡ μεγαλύτερη ἔμφαση εἶναι τὸ δυνατότερο ξεζούμισμα τῶν ἐργατῶν. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀνεργία ποὺ συνοδεύει τὸ ἀλληλοφάγωμα, τὸ σταμάτημα κάθε προοπτικῆς γιὰ αὔξηση μισθῶν καὶ ἡ ἐντατικοποίηση τῆς παραγωγῆς εἶναι ἡ προϋπόθεση κάθε συμφωνίας. Ὅλες αὐτὲς οἱ συζητήσεις γιὰ τὴν «ἔλλειψη εἰδικευμένων χεριῶν» δὲν εἶναι παρὰ προανάκρουσμα γιὰ μιὰ ὅλο καὶ μεγαλύτερη πίεση γιὰ ἀνέβασμα τῆς ἀποδοτικότητας. Οἱ καπιταλιστὲς χρειάζονται νὰ δουλεύουν λιγώτεροι ἐργάτες, καὶ νὰ δουλεύουν ὅσο τὸ δυνατὸ σκληρώτερα.

Μ.Χ.

ΣΥΜΠΤΥΞΗ!

ΜΕ βῆμα ταχὺ προχωρεῖ τὸν τελευταῖο καιρὸ ἡ ἀναδιαμόρφωση τοῦ πολιτικοῦ τοπίου τῆς χώρας μὲ σαφῆ προσανατολισμὸ τῆς κυβέρνησης νὰ συμπτύξη τὴν καπιταλιστικὴ τάξη πιὸ ἐνεργὰ γύρω της. Ἡ προσπάθεια αὐτὴ ἔχει γερὴ ἀντικειμενικὴ βάση, τὴν σειρὰ τῶν ἀντιπληθωριστικῶν μέτρων ποὺ ἡ χούντα παιρνει γιὰ νὰ σώσει τὴν δραχμὴ καὶ ποὺ εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ ὁλόκληρη τὴν ἀστικὴ τάξη. Ἡ κοινὴ ἀναγνώριση τῆς κρισιμότητας τῆς κατάστασης δημιουργεῖ τὰ πλαίσια τοῦ «διαλόγου» γιὰ τὴν ἐξεύρεση τῶν σχημάτων μὲ τὰ ὁποῖα θὰ συνεχίσουν νὰ κυβερνοῦν.

Σ' ὅλο αὐτὸ τὸ πολιτικὸ παζάρι συμμετέχει καὶ τὸ Κ.Κ.Ε., συνεχίζοντας μὲ αὐξανόμενη πολιτικὴ ἀσυναρτησία νὰ φτιάχνει καὶ νὰ χαλάει ὑπερταξικὲς συμμαχίες, ἀποπροσανατολίζοντας ἔτσι τὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ ἐξουδετερώνοντας ὁποιαδήποτε αὐτόνομη πολιτική της παρουσία.

Καὶ δὲν θὰ μπορέση νὰ ἐκφραστῆ πολιτικά, παραμένοντας ἁπλὸς θεατής, ἐφ' ὅσον ὁ ἀντιχουντικὸς ἀγῶνας θὰ προσπαθῆ νὰ βρίσκη λύσεις γιὰ τὴν ἀστικὴ τάξη.

Η ΑΝΕΡΓΙΑ, οἱ χαμηλοὶ μισθοί, ἡ ἀκρίβεια, οἱ ἀπάνθρωπες συνθῆκες δουλειᾶς ὅλα αὐτὰ εἶναι ἡ καθημερινὴ ἐμπειρία τῆς ἐργατικῆς τάξης, καὶ θὰ ὀξύνεται ὅλο καὶ περισσότερο γιατὶ εἶναι ἡ κοινὴ πλατφόρμα πάνω στὴν ὁποία συσπειρώνονται οἱ καπιταλιστές.

Γι' αὐτὸ ἀντιχουντικὸς ἀγῶνας γιὰ τοὺς ἐργάτες εἶναι ἡ ταξικὴ πάλη ἐνάντια στὴν χούντα σὰν τὴν συγκεκριμμένη πολιτικὴ ἔκφραση αὐτοῦ τοῦ συστήματος ποὺ ἀπὸ τὴν μιὰ τοὺς δημιουργεῖ τὰ προβλήματα καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τοὺς ἐμποδίζει μὲ τρομοκρατία, φυλακές, ἐξορίες, δικαστήρια νὰ διεκδικήσουν τὴν λύση τους.

ΕΠΙΣΗΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΟΙ «ΓΕΦΥΡΕΣ» ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

ΠΑΡ' ΟΛΟ τὸ θόρυβο ποὺ ξεσήκωσε στὰ πολιτικὰ πράγματα τοῦ τόπου ἡ ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων τῆς Ἀμερικανικῆς Βουλῆς γιὰ τὴ διακοπὴ τῆς στρατιωτικῆς βοήθειας τῶν ΗΠΑ πρὸς τὴ χούντα, ἡ βασικὴ διαπίστωση, ποὺ προκύπτει ἀπὸ τὴν ὅλη ἱστορία εἶναι ἡ πλήρης ὑποστήριξη τῆς ἀμερικανικῆς κυβέρνησης πρὸς τὶς «γεφυροποιητικὲς» πρωτοβουλίες τοῦ Παπαδόπουλου, σὰν διαδικασία ποὺ ὁδηγεῖ «εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς δημοκρατίας εἰς τὴν Ἑλλάδα».

Συγκεκριμένα, οἱ δύο ὑφυπουργοὶ ποὺ κτέθεσαν στὴν Ἐπιτροπὴ — Νταίηβις, τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ Νόϋς, τῆς Ἀμύνης,—

● ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΨΑΝ τὴ γνωστη γραμμή, ὅτι ἡ συνέχιση τῆς στρατιωτικῆς βοήθειας εἶναι ἕνα μέσο, ὥστε νὰ μπορεῖ ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνηση νὰ πιέζει τοὺς δικτάτορες γιὰ τὴν ἐξαγγελία χρονοδιαγράμματος, ποὺ νὰ ὁδηγεῖ σὲ ἐκλογές.

● ΑΝΤΙΘΕΤΑ διετύπωσαν νέα γραμμὴ περὶ «ἐνθαρρύνσεως ἐξελίξεων ἐκ τῶν ἔσω» καὶ ἀνέφεραν τὶς

«Θαυμασμὸν προεκάλεσε ἡ γενναία στάσης τῆς Κυβερνήσεως»
(Σκίτσο τῆς ΣΤΕΛΛΑΣ)

συνομιλίες Παπαδόπουλου — ἀστῶν πολιτικῶν σὰν παράδειγμα. Ἡ στρατιωτικὴ βοήθεια, εἶπαν, πρέπει νὰ συνεχιστεῖ, ἀλλὰ γιὰ λόγους «κοινῆς ἀμύνης», ἀνεξάρτητους ἀπὸ πολιτικὲς ἐξελίξεις.

● ΤΟΝΙΣΑΝ ὅτι ἡ νέα αὐτὴ στάση, ποὺ τὴν ὀνόμασαν «διαχωρισμὸ τῶν θεμάτων ἀσφαλείας ἀπὸ τὰ πολιτικὰ», ἔχει τὴν ἔγκριση «ὑπευθύνων ἑλλήνων πρώην πολιτικῶν» καὶ ἀνέφεραν ὀνομαστικὰ τὸν ἀρχιγεφυροποιὸ Ἀβέρωφ.

● ΕΔΩΣΑΝ ἰδιαίτερη ἔμφαση στὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ καὶ ἀμυντικὴ πολιτικὴ τῆς χούντας εἶναι συνέχιση τῆς πολιτικῆς τῶν προηγουμένων ἑλληνικῶν κυβερνήσεων καὶ ὅτι «οἱ Ἕλληνες ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ὑπῆρξαν συνεργάσιμοι καὶ πέραν τῶν ὑποχρεώσεών των ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ ΝΑΤΟ». (Γιὰ τὴ χούντα, βέβαια, δὲν γεννᾶται ζήτημα : τὸν περασμένο Σεπτέμβρη ἔδωσε κάθε διευκόλυνση στὶς ΗΠΑ, κατὰ τὸν κ. Νόϋς, «διὰ τὴν ἀνθρωπιστικὴν (!) προσπάθειά μας εἰς τὴν Ἰορδανίαν».)

Συμπερασματικὰ, ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνηση ὑπενθυμίζει στὸν ἀστικὸ πολιτικὸ κόσμο τὴν συγγένεια του μὲ τὴ χούντα καὶ τὸν παραδίδει ἄνευ ὅρων στὸν Παπαδόπουλο, μὲ σκοπὸ τὴν μετεξέλιξη τοῦ καθεστῶτος πρὸς «σταθερώτερα» πολιτικὰ σχήματα, μέσω τῆς συγχώνευσης στρατοκρατῶν-παλαιοκομματικῶν.

ΜΕΣΑ ΣΤΑ πλαίσια αὐτῆς τῆς νέας πολιτικῆς πρέπει νὰ ἰδωθεῖ καὶ ἡ πρόσφατη δραστηριότητα τοῦ ἀμερικανοῦ πρεσβευτῆ Τάσκα (συνομιλίες μὲ Κανελλόπουλο καὶ ἄλλους παράγοντες, συνάντηση μὲ τὸν Κωνσταντίνο), στὸν ὁποῖο προφανῶς ἔχει ἀνατεθεῖ τὸ καθῆκον νὰ προεκτείνει τὸν «διάλογο» μέχρι ἐκεῖ ποὺ δὲν φτάνει—πρὸς τὸ παρὸν—κατ' εὐθεῖαν ὁ Παπαδόπουλος.

Καθὼς οἱ ἀσφυκτικὲς κοινωνικὲς συνθῆκες τῆς χώρας ἀποκλείουν κάθε οὐσιαστικὴ φιλελευθεροποίηση, ἐνῶ παράλληλα ἡ ἀμεσότητα τῶν ἀναγκῶν τῶν ἀμερικανικῶν στρατηγικῶν συμφερόντων στὴ Μέση Ἀνατολὴ δὲν ἐπιτρέπει οὔτε τὸ παραμικρὸ πείραμα, ἡ χούντα εἶναι ἀναγκασμένη νὰ κάνει «ἄνοιγμα» στοὺς πολιτικούς, ἀναζητώντας τὸ ἔρεισμα, ποὺ θὰ τῆς ἐπιτρέψει νὰ συνεχίσει χωρὶς νὰ μετεξελιχθεῖ οὐσιαστικά. Τὸ πόσο ἀνθεκτικὸς θὰ ἀποδειχθεῖ ὁ ἀστικὸς πολιτικὸς κόσμος μπροστὰ στὸ συνδιασμὸ τοῦ πειρασμοῦ τῆς χουντικῆς πρόσκλησης καὶ τῆς ἀμερικανικῆς πίεσης, μπορεῖ νὰ τὸ φανταστεῖ ὁ καθένας.

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ, ἐξ ἄλλου, εἶναι καὶ ἡ ἀντίδραση τῆς χούντας στὴν ἀπόφαση : Πέρα ἀπὸ τὶς ἐθνικοσωβινιστικὲς τυμπανοκρουσίες — ποὺ συγκεντρώθηκαν χαρακτηριστικὰ γύρω ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ Παπαδόπουλου σὰν ὑπόδειγμα «γενναίου, ὑπερηφάνου Ἕλληνος» — περιορίστηκε στὴ δήλωση ὅτι ἐκεῖνο ποὺ μετράει εἶναι ἡ στάση τῆς ἀμερικανικῆς κυβέρνησης καὶ ὄχι ἡ ἀπόφαση μιᾶς ἐπιτροπῆς. Δεδομένου ὅτι ἡ ἀπόφαση δὲν εἶναι δεσμευτικὴ γιὰ τὸν Νίξον καὶ ὅτι τὴν περίοδο 1968—70 (ποὺ εἶχε πάλι «διακοπεῖ» ἡ βοήθεια) ἡ στρατιωτικὴ ἐνίσχυση τῶν ΗΠΑ στὴ χούντα ἦταν κατὰ 12% μεγαλύτερη ἀπὸ ὅτι τὰ προηγούμενα τρία χρόνια (ποὺ δὲν ὑπῆρχε διακοπή), εἶναι προφανὲς γιατὶ ἡ χούντα δὲν ἱδρώνει μὲ τὸ «πλῆγμα», ποὺ τῆς κατέφεραν οἱ «ἀντιχουντικοὶ» ἀμερικανοὶ βουλευτές, ποὺ πείστηκαν ἀπὸ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ σὲρ Χιοῦ Γκρὴν γιὰ τὸ καλὸ τοῦ.... ΝΑΤΟ.

ΜΠΡΟΣΤΑ σὲ μιὰ τέτοια διαμόρφωση τῆς κατάστασης ἡ χρεωκοπία τῆς «πανελλήνιας ἀντιχουντικῆς ἑνότητας» εἶναι περισσότερο ἀπὸ φανερή. Ὄχι ὅμως καὶ γιὰ τὶς ἡγεσίες τῶν δύο ΚΚΕ. Γι' αὐτές, ὁ πολιτικὸς κόσμος τῆς χώρας εἶναι, ἤ, ἂν δὲν εἶναι, πρέπει νὰ εἶναι, «ἑνωμένος καὶ ἀντιχουντικός». Λὲς καὶ ἡ ἐπαναλειπτικὴ διατύπωση τῶν εὐσεβῶν τους πόθων μπορεῖ νὰ μετατρέψει τοὺς συνομιλητὲς τοῦ Παπαδόπουλου σέ... λαϊκοὺς ἀγωνιστές.

Π.Θ.

Η ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΤΩΝ "Λ.Κ."

Ε.Σ.Ο. καὶ Λέϊμπορ Κομμίτυς

ΣΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ φῦλλο τῆς «ΜΑΜΗΣ» ὑπῆρχε μιὰ σύντομη ἀνακοίνωση τῶν ΕΣΟ γιὰ τὴν ἀπομάκρυνση τῆς ὁμάδας τῶν «Λέϊμπορ Κομμίτυς» μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ν. Συμβριώτη καὶ Χ. Ἀξιό. Σ' αὐτὸ τὸ φύλλο παρουσιάζουμε ὅσο γίνεται πιὸ συγκεκριμένα τοὺς λόγους γιὰ τοὺς ὁποίους ἔγινε ἡ ἀπομάκρυνση. Δηλαδὴ ποιὲς ἦταν οἱ βασικῆς σημασίας ἰδεολογικὲς διαφορὲς ποὺ ἐμπόδιζαν τὴν συνέχιση τῆς πολιτικῆς μας δουλειᾶς καθὼς καὶ πιὰ ἡ συγκεκριμένη τακτικὴ ποὺ ἡ πεντάδα αὐτὴ ἐφάρμοζε στὴν ἀπεγνωσμένη της προσπάθεια νὰ μετατρέψει τὶς ΕΣΟ σὲ κάλυμα τῶν Λέϊμπορ Κομμίττυς στὴν Εὐρώπη.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ τῶν πέντε μελῶν τῆς Ἀμερικανικῆς ὀργάνωσης «Λέϊμπορ Κομίτυς» («Ἐργατικὲς Ἐπιτροπὲς»)' μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς Ν. Συβριώτη καὶ Χ. Ἀξιό, στὴν ἀπομάκρυσή τους ἀπὸ τὶς ΕΣΟ (βλέπε ἀνακοίνωση στὴν «ΜΑΜΗ», ἀπὸ 1.7.71) ἐπιβεβαίωσε τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ ὀργανωτικοῦ αὐτοῦ μέτρου. Συνεχίζοντας τὶς ἀπεγνωσμένες προσπάθειές τους γιὰ τὴν μετατροπὴ τῶν ΕΣΟ, ἔστω καὶ ἔξω ἀπ' αὐτές, σὲ παράρτημα τῶν «Λέϊμπορ Κομίτυς» προχώρησαν καὶ στὴν ἔκδοση ἐφημερίδας ποὺ τὴν ὀνόμασαν «Μαμὴ» κατὰ παραχάραξη τοῦ ἐπίσημου ὀργάνου τῶν ΕΣΟ. Ἀπὸ τὸ ἔντυπο αὐτὸ ἐξαπολύουν μιὰ σειρὰ βρισιὲς καὶ φαντασιόπληκτες συκοφαντίες ἐναντίον τῶν ΕΣΟ καὶ ὑπόσχονται τὴν δεκαπενθήμερη κυκλοφορία του. Δὲν ἀμφιβάλλουμε γιὰ τὶς οἰκονομικὲς δυνατότητές τους νὰ τηρήσουν τὴν ὑπόσχεσή τους, δεδομένου ὅτι ἡ ἀπόπειρά τους ἔχει τὴν πλήρη ὑποστήριξη τῶν «Λέϊμπορ Κομίτυς». Δὲν ἐννοοῦμε μόνον ἰδεολογικὴ ὅπως αὐτοὶ ὑποστηρίζουν ἀλλὰ καὶ καθαρὴ ὀργανωτικὴ ἐξάρτηση ποὺ μέχρι τώρα προδίκαζε καὶ καθόριζε καὶ τὴν στάση τους μέσα στὶς ΕΣΟ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ἐκτὸς τῶν ἄλλων βρίσκεται στὴν κατοχὴ τῆς «Μαμῆς» καὶ ἕνα ἀντίγραφο ἑνὸς ἐσωτερικοῦ δελτίου ἐνημέρωσης τῆς ὀργάνωσης Λ.Κ. μὲ τὸν τίτλο «Ἀναφορὰ γιὰ τὴν κατάσταση στὶς ΕΣΟ καὶ τὴν δουλειὰ στὴν Εὐρώπη».

Ἀπὸ τὸ ἀποκαλυπτικώτατο αὐτὸ δελτίο ἐπιβεβαιώνονται πανηγυρικὰ τὰ ἑξῆς :

● Ἡ ΠΕΝΤΑΔΑ ἔδινε ἀναφορὰ καὶ ἔπαιρνε ὁδηγίες ἀπὸ τὰ «Λέϊμπορ Κομίτυς» γιὰ τὴν διεξαγωγὴ τῶν φραξιονιστικῶν της προσπαθειῶν μέσα στὶς ΕΣΟ. Ἔγινε δὲ στόχος κριτικῆς ἀπ' αὐτὰ γιατὶ γιὰ λόγους τακτικῆς δημιούργησε μισοανεξάρτητη πολιτικὴ ὕπαρξη.

«Εἶναι φανερὸ ὅτι ὅλοι τους ἐκεῖ ἀντιδροῦν στὴν ἔντονη πίεση ποὺ τοὺς ἐξασκεῖ ἡ φραξιονιστικὴ κατάσταση. Οἱ ἄνθρωποί μας (ὑπογρ. δική μας), πρέπει νὰ κριτικαριστοῦν αὐστηρὰ γιατὶ δὲν ἦρθαν σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιο (τῶν Λ.Κ. —σ. τῆς Μαμῆς). Ὁ Γ... θὰ

→(Συνέχεια στὴν 5η σελίδα)

'Αριστερά: 'Αφίσσα τοῦ 1919. Δεξιά: Σταλινικὸ ἀριστούργημα τοῦ 1938.

«ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΡΕΑΛΙΣΜΟΣ»

Τῆς ΝΙΚΗΣ ΚΡΙΤΑ

'Απ' ἀφορμὴ τὸ 5ο συνέδριο σοβιετικῶν συγγραφέων ποὺ ἔγινε στὴν Μόσχα, τὶς συζητήσεις γύρω ἀπὸ τὸν Σολζενίτσιν καὶ τὶς θέσεις τοῦ ΚΚΣΕ πάνω στὰ θέματα τέχνης, θὰ θίξουμε σ' αὐτὸ τὸ σημείωμα τὸ θέμα «Σοσιαλιστικὸς Ρεαλισμὸς» σὰν μέσο προπαγάνδας, ἐλπίζοντας νὰ ἀσχοληθοῦμε ἀργότερα μὲ τὸ συνέδριο.

"Ας δοῦμε πρῶτα τὶ εἶναι ρεαλισμός. Σύμφωνα μὲ τὸν Μὰρξ καὶ Ἔνγκελς ρεαλισμὸς ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενο εἶναι ἡ καλλιτεχνικὴ ἀναπαράσταση τῆς πορείας ἐξέλιξης τῆς κοινωνίας, τοῦ ρόλου τῆς ἐργατικῆς τάξης σ' αὐτὴ τὴν πορεία καὶ γενικὰ τῶν ἀντιθέσεων τῆς καπιταλιστικῆς κοινωνίας. Δέχονται δὲ ὅτι ἡ μορφὴ δηλ. ὁ τρόπος ἔκφρασης—βρίσκεται σὲ στενὴ συνάρτηση μὲ τὸ περιεχόμενο, ὑπόκειται στὶς ἐπιδράσεις τῆς κοινωνίας μέσα στὴν ὁποία ζεῖ ὁ καλλιτέχνης καὶ συνδέεται μὲ τὴν ἐξέλιξη τῆς πραγματικότητας τὴν ὁποία καὶ ἀντανακλᾶ. Γράφει ὁ Μπρέχτ: «"Αν δὲν παρουσιάζει καινοτομίες μορφολογικοῦ χαρακτήρα, ἡ λογοτεχνία δὲν μπορεῖ νὰ θέτει καινούργια θέματα καὶ νέες θέσεις μπρὸς στὸ νέο δρόμο τοῦ κόσμου». 'Ο «Σοσιαλιστικὸς ρεαλισμὸς», ὅρος ποὺ θεσπίστηκε ἀπὸ τὸν Μάξιμ Γκόρκυ, εἶχε σὰν σκοπὸ ὄχι μόνο νὰ δώσει αὐτὸ τὸ εἶδος καλλιτεχνικῆς ἀναπαράστασης ἀλλὰ καὶ νὰ ὑπερασπίση τὰ συμφέροντα τῆς ἐργατικῆς τάξης.

'Ανταποκρίθηκε ὅμως ἡ τέχνη ποὺ ἀναπτύχθηκε στὴν Ε.Σ.Σ.Δ σ' αὐτὸ τὸν σκοπό; 'Απὸ ἄποψη μορφῆς ἀρκέστηκε στὸ νὰ ἀντιγράψει τὶς σχολὲς τῆς Δύσης, σταματώντας κάθε ἐξέλιξη καὶ χαρακτηρίζοντας κάθε νέα τάση σὰν ἀντικομμουνιστικὴ ἐνέργεια, ἀπὸ πλευρᾶς δὲ περιεχομένου περιορίστηκε στὸ νὰ προπαγανδίσει τὶς θέσεις τοῦ κόμματος, τὸ ὁποῖο θέλει νὰ παρουσιάσει ὄχι μόνο σὰν ἐκφραστὴ τῶν συμφερόντων τῆς ἐργατικῆς τάξης τῆς Ρωσίας ἀλλὰ καὶ τοῦ παγκόσμιου κινήματος.

Προσπάθησε ἀκόμη νὰ θεωρητικοποιήσει τὸν ρόλο τῆς προπαγάνδας καὶ τῆς λογοτεχνίας διαστρεβλώνοντας τὸ ἄρθρο τοῦ Λένιν «Κομματικὴ 'Οργάνωση καὶ Κομματικὴ Λογοτεχνία», ἄρθρο στὸ ὁποῖο ὁ Λένιν ὑποστηρίζει ὅτι οἱ στρατευμένοι στὸ κόμμα καλλιτέχνες πρέπει νὰ βάλουν τὴν τέχνη τους στην ἐξυπηρέτηση τῶν σκοπῶν τοῦ κόμματος 'Η διαστρέβλωση ἔγκειται στὸ ὅτι μὲ τὴν λέξη κόμμα ἐννοοῦν τὴν Σταλινικὴ γραφειοκρατία καὶ στὸ ὅτι παραβλέπουν ἐντελῶς τὸ πῶς θέτει ὁ καλλιτέχνης τὴν τέχνη του στὴν ἐξυπηρέτηση αὐτῶν τῶν συμφερόντων.

'Αντίθετος ὁ Λένιν στὴν τέχνη ποὺ τὸ περιεχόμενό της ἔχει σὰν σκοπὸ τὴν ἄμεση προπαγάνδα μέσα ἀπὸ τὴν ἔκφραση τῶν ὑποκειμενικῶν ἀπόψεων τοῦ καλλιτέχνη, δέχεται ὅτι οἱ θέσεις ποὺ προβάλλει τὸ ἔργο τέχνης πρέπει νὰ εἶναι ἡ λογικὴ ἀπόρροια τῆς ἀντικειμενικῆς ἀντανάκλασης τοῦ προτσὲς τῆς πραγματικότητος.

Θεμελιώνοντας ὁ καλλιτέχνης τὶς ἀπόψεις του πάνω στὴν ἀντικειμενικὴ ἀντανάκλαση τῆς πραγματικότητας συντελεῖ στὴν δημιουργία ταξικῆς συνείδησης, ἀπαραίτητης στὴν ἐργατικὴ τάξη γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ ἐπέμβει στὴν ἱστορία γιὰ τὸ δικό της ταξικὸ συμφέρον.

'Η τέχνη ὅμως στὴν Ρωσία ἀποβλέπει στὸ νὰ ἀναπαράγει τὴν ἰδεολογία τῆς γραφειοκρατίας καὶ νὰ δημιουργεῖ ψευδῆ συνείδηση στὴν ἐργατικὴ τάξη ὅσο ἀφορᾶ τὴν σχέση της μὲ τὸ κόμμα καὶ τὸν ἱστορικό της ρόλο. 'Αντὶ γιὰ τὸ συνειδητὸ ὑποκείμενο τῆς ἱστορίας, ὁ σταλινικὸς «σοσιαλιστικὸς ρεαλισμὸς» θέλει νὰ διαμορφώσει νομοταγεῖς πολίτες, ἔτοιμους νὰ χειροκροτήσουν ἀνὰ πάσα στιγμὴ τὰ ἐπιτεύγματα τῆς Σταλινικῆς γραφειοκρατίας.

Σκέψεις γύρω ἀπὸ τὰ προβλήματα τῆς τέχνης

Στὰ πλαίσια τῆς συζήτησης ποὺ προσπάθησε νὰ ἀνοίξει ἡ ΜΑΜΗ δημοσιεύουμε τὴν παρακάτω προσφορὰ τοῦ σ. Γ. Ναζιανζηνοῦ. Τὸ κείμενο θὰ παρουσιαστεῖ σὲ τρεῖς συνέχειες.

Τοῦ Γ. ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΥ

Στὸ ἄρθρο αὐτὸ διατυπώνονται γενικὰ ὁρισμένες ἀπόψεις σχετικὰ μὲ τὴν τέχνη. 'Αφορμὴ καὶ αναγκαιότητα στάθηκαν τὰ διάφορα ἄρθρα καὶ γράμματα ποὺ δημοσιεύτηκαν στὴ Μαμή. Εἶναι μιὰ προσπάθεια τοποθέτησης τοῦ προβλήματος μέσα σὲ ὁρισμένα κοινωνικὰ πλαίσια. Τὸ θέμα εἶναι μεγάλο καὶ στὴ μικρὴ ἀνάλυση μόνο ὁρισμένες ἀπόψεις τοῦ προβλήματος θίγονται κι αὐτὲς ὄχι διεξοδικά. Ἔτσι αὐτὸ τὸ ἄρθρο ἴσως γίνει ἀφορμὴ νὰ ἀρχίσει ἕνας διάλογος καὶ νὰ ἀναπτυχθοῦν περισσότερο αὐτὰ καὶ ἄλλα θέματα σχετικὰ μὲ τὸ φαινόμενο τῆς τέχνης.

Ο ΜΑΟ ΕΓΡΑΨΕ: «'Η κοινωνικὴ πράξη τῶν ἀνθρώπων δὲν περιορίζεται σὲ μόνη τὴν παραγωγικὴ δραστηριότητα· παίρνει κι ἄλλες πολλὲς μορφὲς ἀκόμη: τῆς ταξικῆς πάλης, τῆς πολιτικῆς ζωῆς, τῆς δραστηριότητας ποὺ ἀναπτύσσεται στὸ πεδίο τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης. Μὲ δυὸ λόγια, ὁ κοινωνικὸς ἄνθρωπος μετέχει σ' ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς πρακτικῆς ζωῆς τῆς κοινωνίας». Δέχεται τὴν τέχνη σὰ στοιχεῖο τῆς γνώσης. Ποιὰ εἶναι ὅμως ἡ ἰδιαίτερη προσφορὰ τῆς τέχνης; Δεδομένου ὅτι τὸ ἀντικείμενο τοῦ προβληματισμοῦ τοῦ ἔργου τέχνης εἶναι ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ τρόπος ζωῆς του, κάθε φορὰ συγκεκριμένος (σχέσεις ἀνθρώπου μὲ τὴ φύση, σχέσεις ἀνθρώπου καὶ ἀνθρώπου, σχέσεις τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν κοινωνικὸ περίγυρο) ἡ τέχνη προσφέρει μὲ τὸν τρόπο της στὴ διαμόρφωση τῆς συνείδησης τῆς ἐποχῆς, πλουτίζοντας τὸ πρόβλημα μὲ μιὰ ἄποψη ποὺ μόνο μέσω αὐτῆς μπορεῖ νὰ δοθεῖ καὶ ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ἀντικαταστήσει οὔτε ἡ φιλοσοφία οὔτε ἡ κοινωνιολογία οὔτε ἡ ψυχολογία ἢ ὁποια ἄλλη ἐπιστημονικὴ μελέτη. Πιὸ συγκεκριμένα κάθε ἔργο τέχνης καθορίζεται σὰ μορφὴ καὶ περιεχόμενο (ἡ μορφὴ καὶ τὸ περιεχόμενο δὲν ξεχωρίζουν ἀλλὰ τὸ καθένα ἔχει καθοριστικὸ χαρακτῆρα πάνω στὸ ἄλλο) ἀπὸ τὶς ὑπάρχουσες κοινωνικὲς σχέσεις σὲ συνάρτηση μὲ τὴν παράδοση (ἢ θετικὴ ὅταν τὴ δέχεται, ἢ ἀρνητικὴ ὅταν τὴν ἀρνεῖται).

"Ομως γιὰ νὰ μὴ μιλᾶμε γενικὰ καὶ ἀφηρημένα ἂς προσπαθήσουμε νὰ ἀπαντήσουμε σὲ τρία συγκεκριμένα ἐρωτήματα καὶ νὰ φέρουμε τὶς διαπιστώσεις σὲ μᾶς σήμερα: 1) Ποιὸ εἶναι τὸ περιεχόμενο τοῦ ἔργου τέχνης καὶ τὶ ἐννοοῦμε πολιτικοποιημένη τέχνη. 2) Πῶς ἀντιμετωπίζει ἡ ἀστικὴ κοινωνία τὴν τέχνη. 3) Πῶς μπορεῖ ἕνα ἔργο τέχνης νὰ λειτουργήσει σήμερα.

★

ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ τὸ περιεχόμενο τοῦ ἔργου τέχνης καὶ τὶ ἐννοοῦμε πολιτικοποιημένη τέχνη;

'Υπάρχει ἡ ἄποψη ὅτι ἡ τέχνη πέρα ἀπὸ ἕνα περιστασιακὸ καὶ ἀνεκδοτικὰ περιγραφικὸ χαρακτήρα, ποὺ μπορεῖ συχνὰ νὰ ἔχει ὁ ὁποῖος ἐξαντλεῖται στὴ θεματογραφία, μένει εἰς τὴν αἰωνιότητα μὲ ἕνα περιεχόμενο πνευματικὸ καὶ ὑπαρξιακὸ ποὺ ἀγγίζει τὰ ὅρια τοῦ μεταφυσικοῦ. 'Ακριβῶς στὸ σημεῖο αὐτὸ ὑπάρχει ἡ προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου νὰ συλλάβει τὸ ἀπόλυτο. Καὶ ὁ ὅρος «πνευματικὸ» περιέχει ἕνα ἀφηρημένο ἀνθρωπισμὸ μὲ αἰώνιες ἀξίες, οἱ ὁποῖες ἀρχινᾶν ἀπὸ τὰ μαθηματικὰ (κατ' ἐξοχὴ ἀφηρημένη σκέψη) μέχρι τὴν ἠθικὴ καὶ τὴν αἰσθητική. Στὸν ὅρο «ὑπαρξιακὸ» περιλαμβάνεται τὸ μυστήριο τῆς ἀνθρώπινης ὕπαρξης καὶ ἡ ἀγωνία γιὰ τὸ θάνατο, προβλήματα αἰώνια. Μὲ μιὰ ἀφαίρεση αὐτὰ τὰ στοιχεῖα μποροῦμε νὰ τὰ βροῦμε σ' ὅλες τὶς τέχνες. "Ομως ἐξετάζοντας τὸν ὅρο «πνευματικὸ» πιὸ προσεχτικὰ βλέπουμε ὅτι οἱ ἀξίες αὐτὲς ἔχουν πάντα σχέση μὲ τὴν κουλτούρα κάθε ἐποχῆς καὶ τὴν γνώση γιὰ τὸν κόσμο (π.χ. ἡ ἔννοια τῆς τέταρτης διάστασης πέρασε στὴν τέχνη μόνο μετὰ τὴν ἀμφισβήτηση τῆς Εὐκλείδιας γεωμετρίας), ἡ ἠθικὴ ἀναφέρεται σὲ ἑκάστοτε ὁρισμένους ἠθικοὺς κανόνες καὶ ἡ αἰσθητικὴ καταξίωση, δηλαδὴ ἡ καλλιτεχνικὴ μορφὴ σχετίζεται μὲ τὸ συγκεκριμένο περιεχόμενο καὶ τὴν παράδοση (ὁ Φίσερ λέει ὅτι ἡ καλλιτεχνικὴ μορφὴ εἶναι μιὰ ἀποκρυσταλλωμένη κοινωνικὴ ἐμπειρία). 'Απλοποιώντας αὐτὴ τὴν ἄποψη λέμε ὅτι ἔβρισκε διαφορετικὰ στοιχεῖα ἕνας χριστιανὸς σὲ μιὰ σύγχρονη του βυζαντινὴ Παναγία (καὶ θεολογικά, σὰν ἀναπαράσταση τοῦ δόγματος καὶ καλλιτεχνικά, ἐλλείψει ἄλλης ἄποψης τέχνης) ἀπ' ὅτι ἐμεῖς σήμερα, καὶ ἀλλιῶς καταλάβαιναν οἱ 'Αθηναῖοι τοῦ 5ου αἰώνα τὴν ἠθικὴ σύγκρουση στὴν τραγωδία ἀπὸ ἐμᾶς.

"Ομως ἂς δοῦμε τὶ ἀντιπροσωπεύει τὸ «νὰ συλλάβει τὸ ἀπόλυτο». 'Ο Μαγιακόφσκυ ἔγραψε: «Γιατὶ ἐγὼ σὰ ποιητὴς σὲ καρτεροῦσα τὴ καθημερινὴ μετριότητα ἀπορρίπτοντας». Δηλαδή, ὁ δημιουργὸς προσπαθεῖ νὰ ξεπεράσει τὴν ἀλλοτρίωση, καθημερινὴ μετριότητα.

Αὐτὸ φαίνεται ἔξω ἀπ' αὐτὸν, σὰν ἀπόλυτο. Εἶναι ἡ προσπάθεια νὰ ξεπεράσει τὸν ἑαυτό του δηλαδή, νὰ βρεῖ τὸ νόημα τῆς ζωῆς του. Ἔτσι φτάνουμε στὸ ὑπαρξιακὸ σημεῖο τῆς τέχνης. "Ομως μήπως αὐτὸ δὲν καθορίζεται ἀπὸ τὴ θέση τοῦ καλλιτέχνη καὶ τὴ συμμετοχή του στὴν κοινωνικὴ ζωή; Π.χ., ὁ Αἰγύπτιος καλλιτέχνης, ἀφοῦ δέχτηκε μιὰ κοινωνικὴ ἱεραρχία, καὶ ἀφοῦ ἔγινε ἐκφραστὴς αὐτῆς τῆς ἱεραρχίας, ταυτίζει τὴ δική του προσωπικὴ ἀγωνία γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ θάνατο, μὲ τὴ κοινὴ ἀγωνία ὅπως ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τὴν ἱεραρχία.

(Συνέχεια στὸ ἐπόμενο).

περισκοπιο

● ΑΓΡΙΟΣ σκυλοκαυγᾶς ξέσπασε τοὺς τελευταίους μῆνες στοὺς κόλπους τῆς ἐγκάθετης διοίκησης τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. καί, τελικά, ὁδήγησε στὴν παραίτηση κι' ἀντικατάσταση της. Πολλὰ «ἄπλυτα βγῆκαν στὴ φόρα» —μερικά, μάλιστα, φθάσαν καὶ στὴ δημοσιότητα. "Ενα, χαρακτηριστικό: ὁ μέχρι πρὸ μηνὸς πρόεδρος τῆς ΓΣΕΕ Ι. Κουρμούζης κατάγγειλε τὸν μέχρι τότε γεν. γραμματέα 'Αν. Τσάτσο γιὰ κατάχρηση 1,5 ἑκατομ. δραχμῶν ἀπὸ τὸ ταμεῖο τῆς 'Ομοσπονδίας Σιδηροδρομικῶν. Τὸ ἀστεῖο εἶναι ὅτι κλήθηκε ὁ χουντικὸς «ὑπουργὸς» 'Εργασίας νὰ ἐπέμβει καὶ ν' ἀποκαταστήσει τὴν τάξη! Ποιός; 'Ο Παῦλος Μανωλόπουλος, γόνος πολυμελοῦς ἐργατικῆς οἰκογένειας, ποὺ βρῆκε ἔγκαιρα τὸν τρόπο νὰ γλυτώσει ἀπὸ τὴ μιζέρια τῆς φαμίλιας καὶ ταχύτατα ν' ἀναρριχηθεῖ ὡς τὰ «ὕπατα ἀξιώματα»: τρωκτικὸ τῶν «μυστικῶν κονδυλίων» ἀπὸ τὰ πρῶτα φοιτητικά του χρόνια, τραμποῦκος καὶ χαφιὲς στὶς φοιτητικὲς διαδηλώσεις, πρόεδρος τῆς νεοφασιστικῆς Ε.Κ.Ο.Φ, νομάρχης μετὰ τὴ σωτήρια «'Επανάσταση τῆς 21 'Απριλίου» καὶ κατόπιν «ὑπουργὸς» καί... γαμπρὸς σὲ πλούσιο γάμο!

★

● 'Η ΔΥΤΙΚΟΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ἐφημερίδα «Φραγκφοῦρτερ Ρουντσάου» ἔγραψε πρόσφατα ὅτι εἰδικοὶ χαφιέδες τῆς χούντας, ἀκόμη καὶ ἀξιωματικοὶ τῶν μυστικῶν της ὑπηρεσιῶν, ἔχουν κατακλύσει τὴ Δυτικὴ Γερμανία γιὰ νὰ παρακολουθοῦν τοὺς "Ελληνες μετανάστες. 'Η ἔξαρση τῆς τρομοκρατικῆς δραστηριότητος καὶ τὸ «εἰδικὸ ἐνδιαφέρον» τῆς χούντας γιὰ τοὺς ἐργάτες μας στὴ Δυτ. Εὐρώπη εἶναι γνωστὰ—ἡ εἴδηση ἁπλῶς τὰ ἐπιβεβαιώνει—κι ἐπιβάλλουν ἐπιτακτικὰ ὀργανωμένη ἀντιμετώπιση.

'Η κολιγιαννικὴ «'Ελεύθερη Πατρίδα» (25.7.71) προβάλλει τὸ θέμα ἐντυπωσιακά, τόσο, ποὺ θὰ περίμενε κανεὶς νὰ προτείνει καὶ κάτι, νὰ ὑποδείχνει στοὺς ἀναγνῶστες της πῶς ν' ἀντιδράσουν στὴ χουντικὴ τρομοκρατία. Καὶ πράγματι τὸ κάνει. Δημοσιεύει σὲ πλαίσιο—καὶ μάλιστα ἑλληνιστὶ καὶ γερμανιστὶ—«ἀνοιχτὴ ἐπιστολὴ» πρὸς τόν... Βίλλυ Μπράντ, μὲ τὶς ἑξῆς σπαραξικάρδιες νότες:

»... Οἱ πράκτορες τῆς χούντας παραβιάζουν ὠμὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα(!) καὶ τοὺς νόμους(!!) τῆς 'Ομοσπονδιακῆς Γερμανίας. Αὐτὸ ἀποτελεῖ σκάνδαλο (!!!) Κύριε Καγκελλάριε! Διακόψτε τὴ σιωπή σας. 'Αποδεῖξτε ὅτι εἶσθε μὲ τὸ μέρος τῶν 'Ελλήνων δημοκρατῶν...».

'Αμάν, λοιπόν, κύριε Μπράντ, ἀνοῖξτε τὸ στοματάκι σας. Πέστε γιὰ τὰ ὑποβρύχια, ποὺ στέλνετε στὴ χούντα, γιὰ τοὺς δεσμοὺς τῶν μυστικῶν σας ὑπηρεσιῶν μὲ τοὺς «σκληροὺς» της, γιὰ τὰ κεφάλαιά σας ποὺ ἐπενδύονται στὴ χουντικὴ 'Ελλάδα, γιὰ τὴν ἄγρια ἐκμετάλλευση τῶν 350.000 'Ελλήνων ἐργατῶν στὴ χώρα σας, γιὰ τὸ πῶς φρονηματίσατε μὲ λίγο ξύλο καὶ αἷμα τοὺς ἀπεργοὺς—ἀνάμεσά τους καὶ "Ελληνες—στὸ Βισμπάντεν, γιὰ τὴν ἀνοιχτὴ συνεργασία γερμανικῆς ἀστυνομίας καὶ χουντικῶν πρακτόρων.... 'Ανοῖχτε τὸ στοματάκι σας, ντέ, δεῖξτε πόσο δημοκράτης εἶσθε—μὴ καὶ «πληγώσετε τὰ δημοκρατικὰ αἰσθήματα τῆς μακάριας κολιγιαννικῆς φυλλάδας μὲ τὴν κραυγαλέα σιωπή σας...

★

● ΑΠΟ ΠΡΩΤΟ χέρι, ἔτσι, ποὺ ἀξίζει τὸν κόπο νὰ δεῖ τὴ δημοσιότητα ἔστω καὶ καθυστερημένα:

Στὴν τέταρτη ἐπέτειο τοῦ πραξικοπήματος σὲ πολλὰ γυμνάσια δόθηκε σὰν θέμα ἔκθεσις, στοὺς μαθητὲς τῶν ἀνωτέρων τάξεων, «Ἡ 'Επανάστασις τῆς 21 'Απριλίου» —μὲ βραβεῖα γιὰ τὰ καλύτερα γραπτά. 'Η ἔκθεση γραφόταν στὸ σχολεῖο κι ὄχι στὸ σπίτι. Ποτέ, λοιπόν, δὲν ἀρρώστησαν τόσο ἀπότομα, τόσοι πολλοὶ μαθητές. 'Υπῆρξαν, ὡστόσο, καὶ θετικώτερες ἀντιδράσεις:

Δύο μαθητὲς γυμνασίου τῆς Θεσσαλονίκης, καθαρὰ καὶ σταράτα καὶ μὲ φραδειὰ-πλατειὰ τὴν ὑπογραφή τους, ἔγραψαν τὶς εἰλικρινεῖς τους σκέψεις γιὰ τὴν στρατοκρατικὴ τυραννία.

'Ο καθηγητὴς συγκινήθηκε—ἀλλὰ καὶ θορυβήθηκε. 'Απευθύνθηκε σὲ τρεῖς συναδέλφους του «τῆς ἐμπιστοσύνης» κι ὅλοι μαζὶ ἀποφάσισαν νὰ καταστρέψουν τὰ γραπτά—γιὰ νὰ μὴ φτάσουν «παραπάνω»—ἀλλὰ χωρὶς τὴν παραμικρὴ παρατήρηση στοὺς δυὸ θαρραλέους μαθητές.

'Απειροελάχιστο δεῖγμα τοῦ τὶ συμβαίνει πίσω ἀπὸ τὴν ἐπίπεδη βιτρίνα τῆς φοβίας στὸν τέταρτο χρόνο τῆς δικτατορίας.

★

● ΟΙ «ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΕΣ» τῆς κακῆς «Μαμῆς» ξεσήκωσαν παλαιότερα ποικίλες ἀντιδράσεις μὲ τὶς ἀποκαλύψεις τους γιὰ τὸ τὶ εἶναι τὸ «ἀριστεροβασιλόφρον» κατασκεύασμα τοῦ ΕΑΣ. Νὰ ὅμως, ποὺ ἀποκαλύψεις ἀρχίζουν νὰ γίνονται καὶ «ἐκ τῶν ἔνδων». 'Ο φιλονατοϊκὸς συνεργάτης τοῦ Μίκη κ. Γ. Βολουδάκης, σὲ συνέντευξή του στὴ «Ντώϋτσε Βέλλε» εἶπε ὅτι οἱ «πικρὲς ἐμπειρίες ἀπὸ τὴν κακὴ τακτικὴ τῆς 'Αριστερᾶς» ἐμπόδιζαν παλαιότερα τὴ συνεργασία μαζί της. 'Αλλὰ «σήμερα», ἡ νέα 'Αριστερά, ἡ ὁποία ἐκφράζεται ἀπὸ τὸν κ. Θεοδωράκην καὶ τὸν κ. Μπριλλάκην, ἐδέχθη κι ἐσυνειδητοποίησε ὅτι ἀπὸ δῶ καὶ πέρα θὰ πρέπει μέσα στὸν ἑλληνικὸ χῶρο νὰ πολιτεύεται καὶ νὰ κινεῖται, ὅπως καὶ τὰ ὑπόλοιπα κόμματα, σ' ἕνα ἐλεύθερον πεδίον, ἐγκαταλείπουσα τὰς δυναμικὰς μεθόδους, τὰς ὁποίας ἐχρησιμοποιοῦσε μέχρι προχθὲς ἀκόμη ἡ 'Αριστερά, ἡ ὁποία ἐξηρτᾶτο ἀπὸ τὴν Μόσχα....».

Δηλαδή; Δηλαδή, κύριοι «ἀνανεωτές»;

Μετανάστες καὶ φοιτητὲς καταλαμβάνουν σπίτια στὴ Δ. Γερμανία

Σὲ νέα φάση ὀξυνσης ἔφτασε τὸ οἰκιστικὸ πρόβλημα στὴ Δυτικὴ Γερμανία. Ἐνῶ λείπουν γύρω στὰ 5 ἑκατομμύρια κατοικίες, βρίσκουν εὐκαιρία οἱ καπιταλιστὲς μὲ αὐθαιρεσία, τοκογλυφία καὶ κερδοσκοπία νὰ ἀνεβάζουν συνεχῶς τὰ νοίκια. Ἑκατοντάδες χιλιάδες ἄτομα δὲν ἔχουν κἂν στέγη, ἐνῶ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν ξένων ἐργατῶν εἶναι στριμωγμένο σὲ παράγκες καὶ παλιόσπιτα. Ἡ κυβέρνηση τῆς σοσιαλδημοκρατίας ὑπόσχεται διαρκῶς μεταρρυθμίσεις χωρὶς νὰ κάνει πραγματικὰ τίποτα. Ὁ ὑπουργὸς τῆς οἰκονομίας Σίλλερ τὸ λέει ἐξ ἄλλου καθαρὰ πὼς «μόνο μεταρρυθμίσεις ποὺ δὲν κοστίζουν μποροῦμε νὰ κάνουμε»!

ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΣΤΟ ΑΝΝΟΒΕΡΟ...

Ὀχτὼ ἱσπανικὲς ἐργατικὲς οἰκογένειες καὶ 15 φοιτητὲς κατέλαβαν ἀπὸ κοινοῦ στὶς ἀρχὲς Ἰουλίου δυὸ ἄδεια σπίτια τῆς ἑταιρίας Προϊσενελέκτρα (στὴν Καλλίνστρασε 11 καὶ στὴν Χιλντεσχαϊμερστράσε 191), γιατὶ δὲν εἶχαν ποῦ νὰ κοιμηθοῦν. Ὅταν προσπάθησε ἡ ἀστυνόμία νὰ τοὺς βγάλει ἔξω ἀντιστάθηκαν ὅλοι μαζὶ καὶ μπόρεσαν νὰ μείνουν μέσα.

«Ἐδῶ καὶ ἑνάμισυ χρόνο ψάχνουμε νὰ βροῦμε ἀνθρώπινα σπίτια. Μῆνες ὁλόκληρους μέναμε σὲ ἀπάνθρωπα καταλύματα, ὅπου ἀναγκαζόμασταν νὰ πληρώνουμε 50% τοῦ μισθοῦ μας», τονίζουν οἱ ἐργάτες σὲ μιὰ τελευταία τους προκήρυξη.

Ὅταν τὸ τράστ Πρόϊσενελέκτρα τελευταῖα ἔκανε ξανὰ πιὸ σκληρὴ προσπάθεια μὲ δικαστήρια καὶ ἀστυνομία γιὰ νὰ τοὺς πετάξει ἔξω, μιὰ σειρὰ ἐργατικές, φοιτητικὲς καὶ νεολαιΐστικες τοπικὲς ὀργανώσεις τοὺς συμπαραστάθηκαν μὲ διαδηλώσεις, διαμαρτυρίες καὶ συλλογὴ χρημάτων, ἐμποδίζοντας, προσωρινά, τουλάχιστον, τὴν ἐξωσή τους. Ἐπεσήμαναν δὲ συγχρόνως ὅτι ἡ κατάληψη σπιτιῶν εἶναι κατάλληλο μέσο ἀντίστασης ἀπέναντι στὴν αὐθαιρεσία καὶ κερδοσκοπία τῶν καπιταλιστῶν.

... ΚΑΙ ΣΤΟ ΚΑΣΣΕΛ

Ἀπὸ τὸ φθινόπωρο τοῦ 1970 ἄστεγοι φοιτητὲς καὶ οἰκογένειες ἄρχισαν νὰ καταλαμβάνουν στὴν συνοικία Βελχάϊντεν τὰ ἄδεια σπίτια ποὺ ἄφισαν φεύγοντας βέλγοι στρατιῶτες. Αὐτοὶ ἦταν ἐγκατεστημένοι στὰ πλαίσια τοῦ ΝΑΤΟ καὶ τὰ σπίτια ὅπου ἔμεναν ἦταν ἰδιοχτησία τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ. Εἰκοσιτέσσερεις οἰκογένειες—οἱ περισσότερες ἀπ' αὐτὲς μένανε μέχρι τότε στὸ Ἄσυλο—καὶ φοιτητὲς κατέλαβαν 32 σπίτια καὶ ἐγκαταστάθηκαν.

Πολλὲς φορὲς προσπάθησαν οἱ ἀρχὲς τῆς πόλης νὰ τοὺς βγάλουν ἔξω ἀλλὰ δὲν τὸ κατόρθωσαν γιατὶ οἱ οἰκογένειες καὶ οἱ φοιτητὲς ἀντιστάθηκαν ἀποτελεσματικὰ ἔχοντας στὸ πλευρό τους καὶ τὴ συμπαράσταση τῶν κατοίκων τῆς ἐκεῖ περιοχῆς. Τελικὰ ὅμως, ἀρχὲς Ἰουλίου, τὸ ὑπουργεῖο Ἄμυνας μὲ ἐντολή του πρὸς τὶς ἀρχὲς τοῦ Κάσσελ ἀπαίτησε τὴν ἄμεση ἐκκένωση τῶν σπιτιῶν.

Ἡ ἀστυνομία ἔδρασε ἀμέσως. Πάνω ἀπὸ 300 ἀστυνομικοὶ ἐξοπλισμένοι, μὲ τὸ δικαστικὸ κλητήρα μπροστά, ὅρμησαν στὰ κατειλημένα σπίτια γιὰ νὰ τὰ ἀδειάσουν. Τὴ νύχτα, αὐτοκίνητα περιπολίας μὲ ἀστυνομικὰ σκυλιά, περικύκλωσαν ὅλο τὸ τετράγωνο. Καμιόνια ἦταν ἕτοιμα γιὰ νὰ φορτώσουν τοὺς ἄστεγους καὶ τὰ ὑπάρχοντά τους. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἔμοιαζε μὲ κατάσταση πολιορκίας. Κάθε προσπάθεια ἀντίστασης ἀπὸ μέρους τῶν ἀστέγων τσακιζότανε μὲ βάναυση βία. Τὶς κλειδωμένες πόρτες τὶς ἄνοιγε ἡ ἀστυνομία μὲ μοχλό.

Ἡ Ἀστυνομία σὲ δράση στὸ Κάσσελ

Διαδηλωτὲς ποὺ πρόλαβαν νὰ συμπαρασταθοῦν, τοὺς ἔπιανε κι' αὐτοὺς ἡ ἀστυνομία καὶ τοὺς πέταγε μέσα στὰ καμιόνια.

Οἱ περισσότερες ἀπ' τὶς οἰκογένειες εἶναι ἀναγκασμένες νὰ ξαναγυρίσουν πάλι στὸ ἄσυλο.

Ὠμὴ βία εἶναι λοιπὸν ἡ ἀπάντηση τῆς σοσιαλδημοκρατικῆς κυβέρνησης ἐκεῖ ποὺ δὲν μπορεῖ πιὰ νὰ προχωρήσει σὲ μεταρρυθμίσεις, καὶ νὰ ἀποπροσανατολίσει ἔστω καὶ προσωρινὰ τοὺς ἐντεινόμενους ἀγῶνες.

Ὅπως δὲ ἔχει ὀξυνθεῖ στὸ ἀπροχώρητο ἡ κατάσταση τοῦ στεγαστικοῦ σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς μεγαλουπόλεις τῆς Δυτ. Γερμανίας κάθε αὐθόρμητο ξεσήκωμα τῶν ἀστέγων θὰ ἀντιμετωπίζει τὴν ὀργανωμένη ἀντίδραση τῆς ἄρχουσας τάξης.

Α. Ι. Σ.

Νὰ τσακίσουμε τοὺς χουντικοὺς χαφιέδες

ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ καιρὸ εἶχε γίνει κοινὸ μυστικὸ καὶ τελικὰ ἦρθε καὶ στὴν δημοσιότητα ἡ εἴδηση ὅτι μεγάλος ἀριθμὸς πρακτόρων τῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς χούντας βρίσκεται καὶ δρᾶ στὴ Δυτ. Γερμανία.

Οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς ἔρχονται ἐπίσημα σὰν ὑπάλληλοι τῶν προξενείων, τῶν ἐργατικῶν κλιμακίων, τῆς πρεσβείας καὶ ἄλλων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν. Ἀκόμη καὶ «ὑψηλοὶ ἀξιωματοῦχοι» ὅπως ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ τύπου τῆς πρεσβείας Ἀσσαριώτης εἶναι ἀξιωματικὸς ἐν ἐνεργείᾳ τῆς μυστικῆς ὑπηρεσίας. Σκοπός τους εἶναι νὰ τρομοκρατοῦν τοὺς ἐργάτες γιὰ νὰ μὴν ἐκδηλώνονται ἐνάντια στὴν χούντα καθὼς καὶ νὰ κατασκοπεύουν τὶς ἀντιστασιακὲς ὀργανώσεις στὶς διάφορες κινήσεις τους.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ διαβατήρια ἔχουν ἀφαιρέσει τὰ προξενεία, ἐνῶ φοιτητὲς καὶ ἐργάτες ἀπειλοῦνται συχνὰ μὲ προκλητικώτατο τρόπο ἀπὸ τὶς προξενικὲς ἀρχές.

Πρόσφατα μάλιστα ἀποκαλύφθηκε καὶ ἡ παρακολούθηση τηλεφώνων ἀπὸ τὶς μυστικὲς ὑπηρεσίες (τὰ μικρόφωνα μὲ τὰ ὁποῖα γίνεται ἡ παρακολούθηση ἔχουν δοθεῖ στὴν χούντα μέσα στὰ πλαίσια τῆς ἀμερικανικῆς στρατιωτικῆς βοήθειας). Ὅσο οἱ κινήσεις τῶν πρακτόρων ἐκδηλώνονται ἀνοιχτότερα καὶ γι' αὐτὸ προκλητικώτερα τόσο πιὸ φανερὴ γίνεται ἡ ἀνοχὴ καὶ πολλὲς φορὲς καὶ συνεργασία τῶν γερμανικῶν ἀρχῶν.

Σ' ΑΥΤΟ τὸ στάδιο πιὰ δὲν χρησιμεύει σὲ τίποτα νὰ ἐκλιπαροῦμε τὴ Γερμανικὴ κυβέρνηση νὰ μᾶς βοηθήσει ὅταν εἶναι κατὰ ἕνα μεγάλο βαθμὸ συνυπεύθυνη στὴν τρομοκρατία ποὺ ἔχει δημιουργηθεῖ. Θὰ πρέπει οἱ ἐπαναστατικὲς δυνάμεις ἑλληνικὲς καὶ ξένες νὰ συνεργασθοῦν μὲ κοινὸ στόχο νὰ τσακίσουν τὴν τομοκρατία τῆς χούντας ὅπου κι' ἂν αὐτὴ ἐμφανίζεται: στὰ ἐργοστάσια, στὰ χάϊμς, στὶς γειτονιές, στὶς πολιτικὲς συγκεντρώσεις.

Κ. Χ. Σ.

ΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΠΡΟΔΩΣΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΣΤΗ ΧΗΜΕΙΑ

ΑΜΒΟΥΡΓΟ, Ἰούλιος.

ΠΑΡΑ ΤΙΣ ΑΥΘΟΡΜΗΤΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ στὴν χημικὴ βιομηχανία, ἡ μάχη γιὰ τὶς νέες συλλογικὲς συμβάσεις ἔληξε μὲ ἧττα τῶν ἐργατῶν. Χιλιάδες ἐργαζόμενοι τοῦ κλάδου αὐτοῦ ποὺ εἶχαν κατεβεῖ σὲ ἀπεργίες ἀναρωτιοῦνται γιατὶ ἡ ἡγεσία τοῦ συνδικάτου συνθηκολόγησε μὲ 7,8% αὔξηση μισθῶν, ἐνῶ τὸ αἴτημα τῶν ἐργατῶν ἦταν 12% καὶ πληρωμὴ 13ου μισθοῦ.

Τί ἔγινε λοιπὸν στὴ χημεία, πῶς ἦταν δυνατὴ μιὰ τέτια ὀλέθρια ἧττα;

Ἐδῶ καὶ μῆνες οἱ ἐργοδότες καὶ γενικὰ ἡ καπιταλιστικὴ τάξη, εἶχαν ἑτοιμαστεῖ ἀπ' ὅλες τὶς πλευρὲς γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἀπεργιῶν. Ὁ σκοπός τους ἦταν νὰ ἀποκρούσουν τὰ αἰτήματα τῶν ἐργαζόμενων μὲ ἀποφασιστικότητα καὶ νὰ δείξουν παραδειγματικὰ καὶ στοὺς ἐργαζόμενους τῶν ἄλλων κλάδων — ἰδιαίτερα τῆς Μεταλλοβιομηχανίας—ὅτι ἔχουν στὰ χέρια τους τὴν πολιτικὴ ἐξουσία καὶ μπο-

Τοῦ ΑΝΤ. Ι. ΣΤΑΘΑΚΗ

ροῦν νὰ ἐπιβάλουν οἰκονομικὲς καὶ πολιτικὲς λύσεις ὅπως αὐτοὶ νομίζουν, καὶ ὅτι κάθε ἀγωνιστικὴ προσπάθεια μποροῦν νὰ τὴν καταπολεμήσουν μὲ ἐπιτυχία.

Πράγματι, τὰ μέσα τῶν καπιταλιστῶν εἶναι ἀνυπολόγιστα. Ἡ ἀστυνομία, τὰ δικαστήρια, ὁ τύπος, τὸ ραδιόφωνο, ἡ τηλεόραση, ἡ κυβέρνηση εἶναι ἀπόλυτα στὴν ὑπηρεσία τους.

Ἀπ' τὴν ἄλλη μεριὰ πληρωμένοι ἀπεργοσπάστες, προσπάθειες για δωροδοκίες, προσπάθειες γιὰ διάσπαση, ἰδιαίτερα ἀνάμεσα στοὺς ξένους καὶ ντόπιους ἐργάτες, ἐκφοβισμὸς καὶ ἀπομόνωση τῶν ἐργατῶν μέσα στὰ ἐργοστάσια κλπ.

Μολαταῦτα, οὔτε τὴ μαχητικότητα, οὔτε τὸ ἠθικὸ τῶν ἐργαζομένων δὲν μπόρεσαν νὰ σπάσουν. Τουναντίον, γερμανοὶ καὶ ξένοι ἐργάτες, ἀγωνίζονταν ἑνωμένοι καὶ οἱ ἀπεργίες εἶχαν ἀρχίσει νὰ ἐξαπλώνονται σ' ὅλη τὴ Γερμανία καὶ νὰ συμπεριλαμβάνουν καὶ τὶς κεντρικὲς μονάδες τῆς χημικῆς βιομηχανίας (Bayer BASF καὶ Hoechst). Σὲ μερικὲς μέρες θὰ πάρελυε ἡ παραγωγή, πράγμα ποὺ θὰ ἀνάγκαζε τοὺς ἐργοδότες νὰ ὑποχωρήσουν. Μιὰ ὑποχώρηση ποὺ θὰ ἦταν καὶ οἰκονομικὴ ἀλλὰ καὶ πολιτική.

★

Η ΗΓΕΣΙΑ τοῦ συνδικάτου, ἀρχικὰ μὲ ριζοσπαστικὸ λεξιλόγιο, προσποιήθηκε τὴν πρωτοπορεία, ἐνῶ στὴν πράξη προσπάθησε μὲ ἕνα σωρὸ τεχνάσματα, νὰ ξεγελάσει τοὺς ἐργαζόμενους. Ἀκόμα καὶ ἡ ἡγεσία τοῦ συνδικάτου Μετάλλου ἔκανε μὲ τὰ λόγια ὑποσχέσεις ἀλληλεγγύης χωρὶς βέβαια οὔτε ἕνα πρακτικὸ διάβημα.

Στὶς διαπραγματεύσεις ποὺ ἔγιναν ἀρχὲς Ἰουλίου καὶ ποὺ πῆραν μέρος τὰ συνδικάτα, οἱ ἐργοδότες καὶ ἡ κυβέρνηση, φάνηκε ξεκάθαρα ὅτι ἡ γραφειοκρατία παίζει ἐντελῶς προδοτικὸ ρόλο.

«Ἴσως μία τῶν ἡμερῶν οἱ ἐργοδότες θὰ μᾶς εἶναι εὐγνώμονες, ἀφοῦ ἐμεῖς συμβάλουμε στὴν καταπολέμηση ἀριστερῶν καὶ δεξιῶν ριζοσπαστῶν μέσα στὰ ἐργοστάσια», τόνισε ὁ πρόεδρος τοῦ συνδικάτου κ. Χάουεσιλντ σὲ πρόσφατη συνέντευξη.

Μὲ τὴν αὔξηση τοῦ 7,8% γιὰ 10 μῆνες (ποὺ γιὰ ἕνα χρόνο σημαίνει 6,6%) ποὺ πέτυχαν οἱ ἐργατοπατέρες, οἱ καπιταλιστὲς κέρδισαν καὶ τὴν πολιτικὴ καὶ τὴν οἰκονομικὴ μάχη. Ἐνῶ οἱ ἐργάτες μὲ 6,6% οὔτε τὴν αὔξηση τῆς τιμῆς δὲν μποροῦν νὰ καλύψουν. Ἐξοργισμένοι καὶ ἀγανακτισμένοι κατέβαλαν σὲ πολλὰ μέρη προσπάθειες νὰ συνεχίσουν τὶς ἀπεργίες, πολλοὶ μάλιστα ἀπαίτησαν καὶ τὴν παραίτηση τοῦ προεδρίου τοῦ συνδικάτου.

Τελικὰ ὅμως, μὲ τὸ προδοτικὸ χτύπημα τῆς ἡγεσίας τοῦ συνδικάτου, οἱ ἀπεργίες κατέρρευσαν καὶ οἱ καπιταλιστὲς ἄρχισαν κιόλας νὰ προετοιμάζονται πιὸ ἐντατικὰ γιὰ τὸν ἑπόμενο γύρο τὸ φθινόπωρο, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τοὺς ἐργαζόμενους τῆς Μεταλλοβιομηχανίας.

Τὸ Γερμανικὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα, ἀντὶ νὰ μπεῖ μπροστὰ στοὺς διεκδικητικοὺς ἀγῶνες καὶ νὰ τοὺς καθοδηγήσει, βάλθηκε νὰ καθησυχάσει τοὺς ἐξοργισμένους ἐργάτες προσπαθῶντας ἔτσι νὰ κερδίσει τὴν εὔνοια καὶ τὴν ἀναγνώριση τῆς συνδικαλιστικῆς γραφειοκρατίας, ὑποστηρίζοντας ὅτι κατὰ βάθος δὲ φταῖνε τὰ συνδικάτα, ἀλλὰ οἱ σκληροὶ καὶ ἀνένδοτοι ἐργοδότες καὶ ἡ κυβέρνηση ποὺ τοὺς βοήθησε. Φυσικά, ὅσο θὰ λείπει ἕνα ἐπαναστατικὸ κομμουνιστικὸ κόμμα εἶναι ἑπόμενο ὅτι οἱ,... ἀνένδοτοι ἐργοδότες θὰ κερδίζουν τὶς μάχες, γιατὶ ὅσο καὶ δυναμικοὶ κι' ἂν εἶναι οἱ αὐθόρμητοι μαζικοὶ ἀγῶνες δὲν ἀρκοῦν μόνο αὐτοὶ γιὰ τὴ νίκη τῆς ἐργατικῆς τάξης.

ΑΚΡΙΒΕΙΑ

Ἐνῶ ἐργοδότες — συνδικάτα— κυβέρνηση, προσπαθοῦν νὰ παγώσουν τοὺς μισθούς, οἱ τιμὲς συνεχίζουν ν' ἀνεβαίνουν μὲ γοργὸ ρυθμό. Μὲ τὴν ἀρχὴ τοῦ καλοκαιριοῦ ἕνα νέο κῦμα ἀκρίβειας ἀπειλεῖ τὰ εἰσοδήματα τῶν ἐργαζόμενων στὴ Δυτ. Γερμανία. Μερικὲς χαρακτηριστικὲς αὐξήσεις εἰδῶν μαζικῆς κατανάλωσης:

- **ΨΩΜΙ: Αὔξηση σ' ἕνα χρόνο 8—11%.**
- **ΓΑΛΑ, αὐγά, φροῦτα: 11—12%.**
- **ΤΥΡΙ: 6—7% μέσα σὲ μικρὸ χρονικὸ διάστημα.**
- **ΒΟΥΤΥΡΟ, ζάχαρη: 5%.**
- **ΝΟΙΚΙΑ: 6—7% μέσα σὲ ἔξη μῆνες.**
- **ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ: Ἀκριβαίνει 8%.**
- **ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ, Ναῦλα, Ἀσφάλειες αὐτοκινήτων: Ἐνῶ δὲν ἔχει περάσει πολὺς καιρὸς ἀπὸ τὴν προηγούμενη γερὴ αὔξηση, ἀκριβαίνουν πάλι, μέχρι 20%...**

ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΝ ΔΙΠΛΗ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

ΔΙΠΛΗ ἐκμετάλλευση κάνει στὶς ἑλληνίδες ἐργάτριες ἡ μεταλλουργικὴ ἑταιρεία Β. Φρὲχ στὸ Ντάουτσισαου/Ἔσσλινγκεν. Τὶς πληρώνει γύρω στὰ 2,85 μάρκα τὴν ὥρα, δηλαδὴ οὔτε στὸ χαμηλὸ ὡράριο τῶν 3,70 μάρκων, ποὺ εἶχε συμφωνηθεῖ μὲ τὴ «γερμανικὴ ἐπιτροπὴ στὴν Ἑλλάδα», ἀλλὰ οὔτε καὶ τὴν ἀνταμοιβὴ γιὰ τὶς ὑπερωρίες δὲν τὶς δίνει. Ἀπ' τὴν ἄλλη μεριὰ τὶς ἀναγκάζει ἡ ἑταιρεία νὰ πληρώνουν 63 μάρκα ἐνοίκιο ἡ μιά, ἐνῶ τὶς ἔχει στριμωγμένες κατὰ ἔξη μέσα σ' ἕνα δωμάτιο. Τὰ δωμάτια δὲ εἶναι χωρισμένα τὸ ἕνα ἀπ' τ' ἄλλο μὲ χαρτόνι. Γιὰ 85 ἐργάτριες ἔχει μόνο ἕνα μέρος γιὰ ντούς, καὶ τὰ ἀποχωρητήρια εἶναι κοινὰ γιὰ γυναῖκες καὶ ἄνδρες.

Ἐκτὸς αὐτοῦ οἱ ἐργάτριες ἀναγκάζονται νὰ πληρώνουν 18 μάρκα γιὰ φῶς, νερὸ καὶ θέρμανση, ἐνῶ εἶχαν συμφωνηθεῖ 8 μάρκα στὶς συμβάσεις ποὺ ἔγιναν στὴν Ἑλλάδα.

Σέ κατάληψη προχωροῦν οἱ ἐργάτες στὰ ναυπηγεῖα

ΣΤΗ ΣΚΩΤΙΑ

Η ΑΠΟΦΑΣΗ τῶν ἐργατῶν τῶν ναυπηγείων "Άππερ Κλάιντ (U.C.S.) νὰ ἀπαντήσουν μὲ κατάληψη τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἑταιρείας στὰ σχέδια τῆς Ἀγγλικῆς κυβέρνησης, ποὺ τοὺς ἀπειλεῖ μὲ μαζικὲς ἀπολύσεις ἔχει ξεσηκώσει ὅλη τὴν ἐργατικὴ τάξη στὴ Σκωτία.

Ἡ ἑταιρεία U.C.S. εἶναι ἕνα γιγαντιαῖο συγκρότημα ναυπηγείων στὴ Δυτικὴ Σκωτία καὶ ἀπασχολεῖ 7,500 χέρια. Παρ' ὅλο ποὺ, μὲ τὴ συνεργασία τῶν συδικάτων, ἡ παραγωγικότητα αὐξήθηκε κατὰ 85% καὶ τὸ ἐργατικὸ δυναμικὸ μειώθηκε κατὰ 25%, ἡ διαχείριση ἔφτασε στὸ σημεῖο νὰ ζητήσει χρηματικὴ ἐνίσχυση ἀπὸ τὴν κυβέρνηση γιὰ νὰ καλύψει τὰ τρέχοντα χρέη της. Μὲ τὴν ἄρνηση τῆς κυβέρνησης, ἡ ἑταιρεία κήρυξε πτώχευση καὶ ἔτσι τὸ μέλλον τῶν ναυπηγείων ἐξαρτήθηκε ἀπὸ τὴν κυβέρνηση, ποὺ ζητάει «ἀναδιάρθρωση» καὶ «ὀρθολογισμὸ» (δηλ. ἀπολύσεις καὶ ἐπιτάχυνση τῆς παραγωγῆς) γιὰ νὰ διαθέσει τὰ σχετικὰ κονδύλια. Ὁ μηχανικὸς ἐξοπλισμὸς τῆς U.C.S. εἶναι πάνω ἀπὸ 40 χρόνων. Τὰ τεράστια κέρδη τῶν ἀρχῶν τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου δὲν ἐπενδύθηκαν γιὰ ἀνανέωση τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τὰ ἀγγλικὰ ναυπηγεῖα δὲν παρακολούθησαν τὴν τεχνολογικὴ πρόοδο τῶν ἀνταγωνιστῶν τους. Δὲν εἶναι περίεργο ποὺ τὸ βρεττανικὸ μερίδιο στὴν κατασκευὴ νέων πλοίων στὴν παγκόσμια ἀγορὰ ἔπεσε ἀπὸ 38 σὲ 5% στὰ τελευταῖα 35 χρόνια. Ἔτσι μὲ τὴ σημερινὴ κρίση τοῦ διεθνοῦς κεφαλαίου, ποὺ ἔχει ἀρχίσει νὰ περιορίζει τὴν ἀγορὰν πλοίων καθὼς οἱ ἐφοπλιστὲς «δένουν» τὰ πλοῖα τους γιὰ μῆνες, τὰ ναυπηγεῖα μὲ τὶς ἀπαρχαιωμένες ἐγκαταστάσεις εἶναι τὰ πρῶτα ποὺ δυσκολεύονται. Καί, φυσικά, οἱ καπιταλιστὲς ζητοῦν διέξοδο στὴν μεγαλύτερη ἐκμετάλλευση τῶν ἐργατῶν ἀντὶ νὰ διαθέσουν τὰ ποσὰ γιὰ τὸν ἐκσυγχρονισμὸ τῆς παραγωγῆς.

ΜΠΡΟΣΤΑ σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση οἱ ἐργάτες βρέθηκαν μὲ δυὸ προοπτικές: ἢ νὰ συνεχίσουν νὰ συνεργάζονται μὲ τὴ διαχείριση, κάνοντας διαρκῶς μεγαλύτερες ὑποχωρήσεις καὶ παραχωρήσεις σύμφωνα μὲ τὶς ὑποδείξεις τῆς κυβέρνησης, ἢ νὰ ἀρχίσουν νὰ ἀγωνίζονται γιὰ τὰ δικά τους συμφέροντα. Ἡ ἀπάντηση ἦρθε αὐθόρμητα: «Ἂν τὰ ἀφεντικὰ δὲν θέλουν νὰ διευθύνουν ναυπηγεῖα, θὰ τὸ κάνουμε ἐμεῖς. Μόλις ἀνακοινωθεῖ ἡ πρώτη ἀπόλυση θὰ τὰ καταλάβουμε».

Οἱ ἐργάτες τῶν ναυπηγείων δὲν εἶναι μόνοι: ἐκτὸς ἀπὸ τὶς δικές τους δουλειὲς ἀπειλοῦνται ἄλλες 30.000 σὲ βιομηχανίες ποὺ προμηθεύουν ὑλικὰ καὶ ἀνταλλακτικὰ στὰ ναυπηγεῖα. Ἡ ζωὴ τῆς περιοχῆς εἶναι δεμένη μὲ τὰ ναυπηγεῖα. Πολλὰ μικρὰ μαγαζιὰ θὰ κλείσουν ἂν σταματήσουν τὰ ναυπηγεῖα καὶ ἡ ἀνεργία, ποὺ εἶναι ἤδη 10% τοπικά, ὑπολογίζεται ὅτι θὰ φτάσει στὰ 17% σὲ τέτοια περίπτωση.

ΓΙΑ ΝΑ ΦΑΝΕΙ ἔμπρακτα ἡ ἑνότητα τῶν ἐργατῶν τῶν ναυπηγείων μὲ τοὺς ἄνεργους καὶ τοὺς ὑπόλοιπους ἐργάτες χρειάζεται ὀργάνωση. Πρὸς τὸ παρὸν ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐκπροσώπων (Σὸπ-Στιούαρντς) τῶν ἐργατῶν διαπραγματεύεται μὲ τοὺς ἐργάτες στὶς βιομηχανίες ἀνεφοδιασμοῦ γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς συνέχισης τῶν προμηθειῶν στὰ ναυπηγεῖα. Ζητάει ἐπίσης ἀπὸ ντόπιους μικρομαγαζάτορες νὰ προμηθεύουν φτηνὰ τρόφιμα σ' ὅσους καταλάβουν τὰ ναυπηγεῖα. Οἱ ἐργάτες τῶν ρυμουλκῶν ὑποσχέθηκαν πὼς θὰ μποϋκοτάρουν τὴν ἀπειλὴ τῆς διαχείρισης νὰ ρυμουλκήσει τὰ πλοῖα ὑπὸ κατασκευὴ σὲ ἄλλα ναυπηγεῖα. Παντοῦ γίνονται ἔρανοι γιὰ ἐνίσχυση. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐκπροσώπων κάλεσε προειδοποιητικὴ ἀπεργία μισῆς μέρας στὴ Σκωτία καὶ 150 χιλιάδες ἐργάτες ἀνταποκρίθηκαν. 40 χιλιάδες πῆραν μέρος σὲ μαχητικὲς διαδηλώσεις στὴ Γλασκώβη.

ΟΜΩΣ, παρ' ὅλα αὐτά, παρὰ τὴ βέβαιη μαζικὴ ὑποστήριξη τῆς κατάληψης, εἶναι σίγουρο ὅτι τελικὰ θὰ ἀποτύχει. Οἱ βρεττανοὶ ἐργάτες βαδίζουν παρθένο—γι' αὐτοὺς—ἔδαφος: βάζουν γιὰ πρώτη φορὰ θέμα ἐξουσίας στὸ ἐργοστάσιο, θέμα παραγωγῆς γιὰ ἀνάγκες καὶ ὄχι γιὰ κέρδη, θέμα ἐργατικοῦ ἐλέγχου στὰ ἐργοστάσια. Ὅμως δὲν βάζουν—ἀκόμα—τὸ θέμα τῆς ἐξουσίας στὴν κοινωνία γενικότερα καὶ γι' αὐτὸ δὲν μπορεῖ παρὰ, βραχυχρόνια, νὰ ἀποτύχουν.

Τοῦ Γ. ΓΚΙΩΝΗ

Διαδηλώσεις στοὺς δρόμους τῆς Γλασκώβης

Η ΜΑΜΗ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

- Διεύθυνση Ἀλληλογραφίας:

J. F. G.
2 HAMBURG 13
POSTFACH 132121
DEUTSCHLAND

- Γιὰ συνδρομὲς καὶ οἰκονομικὲς ἐνισχύσεις στέλνετε ΕΠΙΤΑΓΕΣ στὸν παρακάτω λογαριασμό:

EPANASTATIKES EKDOSIS,
BARCLAYS BANK,
35, NOTTING HILL GATE,
LONDON, W.11,
ENGLAND.

ΓΑΛΛΙΑ: οἱ ξένοι ἐργάτες ὀργανώνονται στὰ σπίτια καὶ στὰ ἐργοστάσια

ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ 3,5 ἑκατομμύρια ξένοι ἐργάτες. Τὸ σύνολο τῶν ἐργατῶν βιομηχανίας ἀνέρχεται στὰ 9,5 ἑκατομμύρια. Δηλ. ἕνας στοὺς τρεῖς ἐργάτες στὴ Γαλλία εἶναι ξένος. Οἱ ἐργάτες αὐτοὶ προέρχονται στὴ συντριπτική τους πλειοψηφία ἀπὸ τὴν Πορτογαλία ἢ ἀπὸ τὶς πρώην γαλλικὲς ἀποικίες, ἢ ἀπὸ τὶς ἀποικίες τῆς Μαρτινίκας, Γουαδελούπης καὶ Ρεουνιόν.

Γιὰ τοὺς Γάλλους καπιταλιστές, λεηλασία τῶν πρώην ἀποικιῶν σημαίνει ἐπίσης ὀργανωμένη λεηλασία τῶν ζωντανῶν δυνάμεων: τῶν ἀνθρώπων. Σημαίνει ὀργάνωση τῆς ἐκμετάλλευσης τῶν ξένων ἐργατῶν στὶς μητροπόλεις σύμφωνα μὲ τὶς μεθόδους τῆς ἀποικιακῆς ἐποχῆς.

Γιὰ τὸν καπιταλίστα ἕνας ξένος δὲν στοιχίζει ἀκριβά. Δὲν ἔχει οἰκογένεια νὰ θρέψει στὴ μητρόπολη, δὲν ἔχει παιδιὰ νὰ μεγαλώσει γιὰ νὰ προμηθεύσει μελλοντικοὺς ἐργάτες. Δὲν χρειάζεται ἐπαγγελματικὴ εἰδίκευση. Δὲν πρόκειται νὰ μείνει γιὰ νὰ πάρει σύνταξη. Κι ἂν ἀρρωστήσει καὶ πεθάνει ἄλλοι θὰ πάρουν τὴ θέση του. Ἔτσι:

- Οἱ ξένοι ἐργάτες ἔχουν τὶς ἴδιες κρατήσεις μὲ τοὺς Γάλλους γιὰ οἰκογενειακὲς ἐπιχορηγήσεις, δὲν παίρνουν ὅμως ποτὲ τὶς ἐπιχορηγήσεις ποὺ τοὺς ὀφείλονται. Δὲν παίρνουν παρὰ τὸ ἀντίστοιχο ποσὸ ποὺ θὰ παίρνανε στὴ χώρα τους.
- Ὁ ξένος ἐργάτης πληρώνει κρατήσεις γιὰ σύνταξη, ἀλλὰ σύνταξη δὲ παίρνει ποτὲ γιατὶ δὲν εἶναι Γάλλος.
- Στὸ ἐργοστάσιο ὑποχρεώνεται νὰ δουλεύει κάτω ἀπ' τὶς χειρότερες συνθῆκες. Τὰ 90% τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων ἔχουν θύματα ξένους ἐργάτες.
- Ἀπομονώνουν τοὺς ξένους ἐργάτες βάζοντάς τους νὰ κατοικήσουν σὲ τρῶγλες, σὲ φουαγιὲ (χάϊμ) ἢ σὲ συνοικίες μὲ παράγκες. Ἔτσι σὲ ἕνα προάστειο μὲ 25 χιλιάδες κατοίκους, ἕνα φουαγιὲ μὲ 300 Ἀφρικανούς, παρουσιάζει τὰ 60% τῶν κρουσμάτων φυματίωσης ὅλης τῆς περιοχῆς.

Γιὰ τὴν καλύτερη ὀργάνωση αὐτῆς τῆς ἀχαλίνωτης ἐκμετάλλευσης ὁ καπιταλισμὸς χρησιμοποιεῖ ὅλες τὶς ἀποικιακὲς μεθόδους. Ὅλο τὸ παλιὸ προσωπικὸ τῶν ἀποικιῶν ἔχει κινητοποιηθεῖ γιὰ τὴν ἐπίβλεψη καὶ τὴν καταπίεση. Στὰ ἐργοστάσια φροντίζουν ὥστε νὰ μὴν συγκεντρώνουν ποτὲ ἐργάτες τῆς ἴδιας ἐθνικότητας. Χρησιμοποιοῦν ὅλους τοὺς ξενόφοβους ἀνταγωνισμοὺς ποὺ ὑπάρχουν στοὺς κόλπους τῶν μεταναστῶν. Οἱ πρεσβεῖες ἱδρύουν «ἐθνικοὺς» συλλόγους μὲ σκοπὸ νὰ ἐπιβλέπουν τοὺς ὑπηκόους τους. Τὰ φουαγιὲ διευθύνονται ἀπὸ πρώην χωροφύλακες καὶ ἐπιστάτες τῶν ἀποικιῶν.

★

ΓΙΑ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ἐργάτη τῆς Γαλλίας, ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ ἐπιβιώσει, εἶναι νὰ ἀγωνιστεῖ σκληρὰ ἐνάντια σ' αὐτὴ τὴν ἐκμετάλλευση. Γιὰ νὰ ἀγωνιστεῖ, ἕνας μόνος τρόπος ὑπάρχει, νὰ ὀργανωθεῖ. Ἐδῶ καὶ δυὸ χρόνια, μετὰ τὸ Μάη τοῦ 68, οἱ ξένοι ἐργάτες ἄρχισαν ν' ἀγωνίζονται. Πρῶτο πεδίο κινητοποίησής τους, ὑπῆρξε ὁ τόπος κατοικίας.

Ἡ ἐκμετάλλευση στὸν τόπο κατοικίας εἶναι γιὰ τὰ ἀφεντικὰ τὸ μέσο γιὰ νὰ ἐκμεταλλευτοῦν τοὺς ξένους ἐργάτες στὸ ἐργοστάσιο. Οἱ πρῶτοι μαζικοὶ ἀγῶνες τῶν ξένων κατευθύνθηκαν ἐνάντια στὴν ἐκμετάλλευση τῶν προμηθευτῶν κατοικίας, ἐνάντια στὴν παρακολούθηση τῶν χαφιέδων στὰ φουαγιέ, ἐνάντια στὶς συνθῆκες ζωῆς ποὺ τοὺς ἐπιβάλλονταν. Ἡ ὀργανωμένη ἀπεργία ἐνοικίων —ὅπου οἱ ἐργάτες ἀρνοῦνται νὰ πληρώσουν ἐνοίκιο—ὑπῆρξε ὁ πιὸ διαδεδομένος τρόπος ἀγώνα.

Ἰούνης 1969: Τρίμηνη ἀπεργία στὸ Σαὶν Ντενί. Ὀκτάμηνη ἀπεργία στὸ Ἰβρύ. 1970: Μετὰ τὸ θάνατο 5 Ἀφρικανῶν σ' ἕνα Παρισινὸ φουαγιέ, 1500 ξένοι ἐργάτες παρακολουθοῦν τὴν κηδεία. — Ἀπεργία ἐνοικίου στὸ Ὠμπερβιγιέ, στὸ Μον τρέϊγ, στὸ Παρίσι. — Ἀπεργία ἐνοικίου καὶ ἀντίσταση κατὰ τῆς ἀστυνομίας στὴ Λυών, στὸ Νανσὺ καὶ στὴ Γκρενόμπλ. Ἀπὸ τὸν Ἰούλιο 5 φουαγιὲ τῆς περιοχῆς Παρισιοῦ ὀργανώνουν συντονισμένη ἀπεργία ἐνοικίων. Ἀρχὲς 1971: ἡ ἀπεργία ἐνοικίων γίνεται τρέχουσα μορφὴ πάλης.

Παράλληλα ἡ ὀργάνωση τῶν ξένων ἐργατῶν ἀναπτύσσεται καὶ ἱδρύονται «ἐπιτροπὲς ἐνοικιαστῶν» στὰ φουαγιέ. Σκοπός τους εἶναι νὰ ὀργανώσουν ὅλους τοὺς ἐργάτες ἑνὸς φουαγιέ, παρὰ τὶς ἐθνικὲς καὶ θρησκευτικὲς διαιρέσεις, στὸν ἀγώνα γιὰ τὴν κατάργηση τῆς ἐξουσίας τῶν παραδοσιακῶν ἀρχηγῶν, γιὰ τὸ δικαίωμα τῶν ἐργατῶν νὰ χειρίζονται δημοκρατικὰ τοὺς ἀγῶνες τους καὶ νὰ ὀργανώνουν τὴν ἐξωτερικὴ ἀλληλεγγύη μὲ τὰ ἄλλα φουαγιὲ καὶ μὲ τοὺς ἀγωνιζόμενους ἐργάτες στὰ ἐργοστάσια. Αὐτὸ ἐπέτρεψε τὸ ξεκίνημα μιᾶς συντονισμένης ἀπεργίας 5 φουαγιέ, τὸν Ἰούλιο. Χάρη στὴν ἐπιτροπὴ ἐνοικιαστῶν, στὸ Πιερεφίτ, ἕνα φουαγιὲ βρίσκεται σὲ ἀπεργία ἐδῶ καὶ 15 μῆνες καὶ ὑποχρεώνει τὸν ἰδιοκτήτη, τὴ δημαρχία καὶ τὸ ἀστυνομικὸ τμῆμα νὰ διαπραγματευτοῦν μὲ τοὺς ἐκπροσώπους της. Κατὰ τὴ διάρκεια ἀπεργίας σ' ἕνα ἐργοστάσιο τῆς περιοχῆς, ἡ ἐπιτροπὴ ἐνοικιαστῶν ὀργανώνει μαζὶ μὲ ἐπαναστάτες φοιτητές, ἐργατικὴ συγκέντρωση ἀλληλεγγύης.

Ἀρχὲς Ἰουλίου τοῦ 1971, σὲ μιὰ συγκέντρωση βλέπει κανεὶς τὴν πρόοδο ποὺ ἔγινε σὲ δυὸ χρόνια, ὅταν δίπλα-δίπλα στὸ βῆμα, μιλᾶνε ἐκπρόσωποι τῶν φουαγιὲ καὶ ἐκπρόσωποι δύο ἐργοστασίων.

ΑΛΛΑ ΑΥΤΟΣ ὁ ἀγώνας δὲν βρίσκεται παρὰ στὴν ἀρχή του. Σήμερα, παρὰ τὴν πρόοδο ποὺ ἔχει γίνει μὲ μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἀγῶνες, οἱ μετανάστες μένουν στὴν πλειοψηφία τους χτυπημένοι ἀπὸ τὴν καταπίεση, τὴν ὑπερεκμετάλλευση καὶ τὸν ρατσισμό. Οἱ ἐπιτροπὲς τῶν ἐνοικιαστῶν, κι αὐτές, εἶναι ἀκόμα εὔθραυστες.

Γιὰ τὶς ἐπαναστατικὲς δυνάμεις στόχος εἶναι τὸ δυνάμωμα τῶν ἐπιτροπῶν ποὺ ὑπάρχουν καὶ τὸ ἅπλωμά τους ὥστε νὰ περιλαμβάνουν ὅλο καὶ περισσότερους ἐργάτες. Σκοπὸς εἶναι: Ἡ ἐνίσχυση τῶν δεσμῶν ἀνάμεσα στὰ φουαγιὲ ποὺ ἀγωνίζονται καὶ στοὺς ἐπαναστατικοὺς πυρῆνες μέσα στὰ ἐργοστάσια.

Οἱ ξένοι ἐργάτες, περισσότερο ἀπὸ ὁποιονδήποτε ἄλλο, δὲν ἔχουν πατρίδα. Στὴ Γερμανία, στὸ Βέλγιο, παντοῦ ὅπου ὁ ἰμπεριαλισμὸς ἐκμεταλλεύεται μαζικὰ τοὺς ξένους ἐργάτες, τὸ κεφάλαιο τῆς συσσωρευμένης ἀπὸ τὶς ἐπιτροπὲς ἐνοικιαστῶν ἐμπειρίας, πρέπει νὰ καρποφορήσει, ἡ ἑνότητα ἀνάμεσα στοὺς ξένους καὶ ντόπιους πρέπει νὰ ὀργανωθεῖ σὲ στενὴ συνεργασία μὲ τὶς ἐπαναστατικὲς δυνάμεις.

Β. Ρ.

Δολοφονικὲς προετοιμασίες τῆς Γερμανικῆς Ἀστυνομίας

Η ΚΑΤΑΔΙΩΞΗ ἐνάντια στὴν λεγόμενη «συμμορία Μπάαντερ—Μάϊνχοφ» μπῆκε σὲ νέα φάση. Στὶς 15 Ἰούλη δολοφονήθηκε ἀπ' τὴν ἀστυνομία στὸ Ἀμβοῦργο, ἐνῶ προσπαθοῦσε νὰ διαφύγει ἀστυνομικὸ μπλόκο, ἡ κομμώτρια Πέτρα Σέλμ, 20 χρονῶν, καταζητούμενη ἤδη σὰν μέλος τῆς πάρα πάνω ὀργάνωσης. Σύμφωνα μὲ τὶς δηλώσεις τῆς ἀστυνομίας, τὸ θῦμα καὶ ὁ συνοδός της Βέρνερ Χόππε, 22 χρονῶν, ποὺ συνελήφθηκε, ὁπλοφοροῦσαν καὶ ἀπάντησαν κατὰ τὴν καταδίωξη στὰ πυρὰ τῆς ἀστυνομίας ἐπίσης μὲ πυροβολισμούς.

Ὅπως εἶναι ἤδη γνωστό, ἡ ἀστυνομία ἀποδίδει στὴν ἀναρχικῶν τάσεων πολιτικὴ ὁμάδα «Μπάαντερ-Μάϊνχοφ» μιὰ σειρὰ ἐπιθέσεις σὲ Τράπεζες, μονοπωλειακὰ καταστήματα κ.λ.π. Ἡ δράση τῆς ὀργάνωσης ἄρχισε—κατὰ τὶς ἀρχὲς—τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1968, μετὰ τὴν ἀπόπειρα δολοφονίας ἐνάντια στὸ Ροῦτι Ντοῦτσκε. Στὶς 15.3.1970 «μέλη τῆς ὁμάδος» ἀπελευθέρωσαν ἀπ' τὴν ἀστυνομία μὲ ἔνοπλη ἐπίθεση, τὸν Ἀντρέας Μπάαντερ, 25 χρονῶν. Ἀνάμεσα στοὺς διοργανωτὲς τῆς ἐπιχείρησης ἀναφέρεται καὶ ἡ γνωστὴ δημοσιογράφος Οὐλρίκε-Μαρία Μάϊνχοφ.

Ἀπόδειξη ὅτι τὰ κίνητρα τῆς μεγάλης σὲ ἔκταση καταδίωξης, ποὺ ὀργανώθηκε ἀπ' τὴν ἀστυνομία, εἶναι πολιτικά, ἀποτελέσε καὶ ἡ δίκη ἐνάντια στὸν γνωστὸ δικηγόρο τῆς ἀριστερᾶς Χὸρστ Μάλερ στὸ Βερολίνο, ποὺ παρ' ὅλους τοὺς ψευδομάρτυρες στάθηκε ἀδύνατο νὰ ἐνοχοποιηθεῖ σὰν συνεργὸς τῆς ὁμάδας καὶ τελικὰ ἀθωώθηκε, ὅπως καὶ οἱ ἔρευνες κι ἐπιθέσεις τῆς ἀστυνομίας σὲ κατοικίες ἀριστερῶν προσώπων κ.λ.π.

ΟΣΟ Ο ΦΟΒΟΣ «κατάλυσης τοῦ καθεστῶτος» ἀπὸ ὁμάδες οὐσιαστικὰ ἀνίσχυρες κι ἀσύνδετες πρὸς τοὺς πλατύτερους κοινωνικοὺς κι εργατικοὺς ἀγῶνες στὴ Γερμανία, ὅπως ἡ «ὁμάδα Μπάαντερ-Μάϊνχοφ» θεωρεῖται ὑπερβολικὸς ἀκόμα κι ἀπ' τοὺς συντηρητικούς, τόσο αὐξάνεται στὴ Δ. Γερμανία ἡ πεποίθηση, πὼς ἡ δραστηριότητα τῆς ἀστυνομίας, τὸν τελευταῖο καιρό, ἀποτελεῖ πρόβα καὶ προετοιμασία ψυχολογικὴ καὶ πρακτική, γιὰ τὸ ἐνδεχόμενο ἀντιμετώπισης κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο, σοβαρότερων κινημάτων.

Δὲν εἶναι διόλου τυχαῖο, πὼς ἐφαρμόζονται ἐδῶ, μέτρα ἔκτακτης ἀνάγκης, εἰδικὰ προετοιμασμένα ἀπὸ 4ετίας, σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ τὸ ἐργατικὸ-ἀπεργιακὸ κίνημα φουντώνει καὶ ἀγκαλιάζει ὅλο καὶ περισσότερους κλάδους ἐργαζομένων.

Διαδηλώσεις καὶ συγκεντρώσεις ποὺ ὀργανώθηκαν ἀπὸ ἐπαναστατικὲς ὁμάδες στὸ Βερολίνο, Ἀμβοῦργο, Φρανκφούρτη κ.λ.π. πόλεις, καταδίκασαν τὶς νέες ἀστυνομικὲς ἐνέργειες σὰν στρεφόμενες ἐνάντια σ' ὁλόκληρο τὸ γερμανικὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα καὶ κάλεσαν τοὺς ἐργαζόμενους καὶ σπουδαστὲς νὰ πυκνώσουν τὶς γραμμὲς τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος, ἀπαντῶντας δραστήρια μὲ τοὺς ἀγῶνες τους στὴ βία τοῦ ἀστικό-ἀστυνομικοῦ κράτους.

ΒΟΥΛΑ ΣΤΑΡΙΩΤΗ

Ἀνακοινώσεις γιὰ τὴν ἀπομάκρυνση τῆς ὁμάδας Συβριώτη - Ἀξιοῦ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα)

Ε.Σ.Ο. καὶ Λέϊμπορ Κομμίτυς

ἐπανορθώσει αὐτὴν τὴν κατάσταση ὅταν φτάσει στὴν Εὐρώπη. Εἶναι σφᾶλμα ἀπὸ τὴν μεριὰ τῶν μελῶν μας νὰ ἀντιδράσουν στὴν πίεση πάνω στὰ Λ.Κ. μὲ τὸ νὰ δημιουργήσουν αὐτὴ τὴν μισο-ανεξάρτητη ὕπαρξη γιὰ τὸν ἑαυτό τους».

● ΣΕ ΠΡΟΣΦΑΤΗ ἔκτακτη ἀντιπροσωπευτικὴ σύσκεψη τῶν ΕΣΟ, ὁ Νῖκος Συβριώτης ὑποκριτικὰ «ἀποδεχόταν» τὶς ἀποφάσεις τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἑπομένη κι' ὅλας μέρα ἡ πεντάδα ἄρχισε νὰ μποϋκοτάρει κατ' ἐντολὴν τῶν Λ.Κ. τὶς πλευρὲς τῆς δουλειᾶς τῶν ΕΣΟ, πλὺ ἐνῶ εἶχαν σημφωνηθεῖ, αὐτὴ δὲν ἐνέκρινε. Συγκεκριμένα τὸ δελτίο ἀποκαλεῖ τὶς συμφωνίες «συμβιβασμὸ» καὶ καλεῖ τὴν πεντάδα νὰ κάνει ἔντονο φραξιονιστικὸ ἀγώνα.

«Γράψαμε στὸν Χάρη προτρέποντάς τον νὰ διεξάγει μιὰ ἐπιθετικὴ καμπάνια πρὸς ὑπεράσπιση τῶν Λ.Κ. καὶ τοῦ Λὺν Μάρκους... Προβλέπεται ἕνας ἔντονος φραξιονιστικὸς ἀγώνας σὰν αὐτὸν ποὺ δώσαμε κατὰ τῶν Βαυαρῶν. (Σημ. τῆς Μαμῆς—ἔτσι ὀνομάζουν μιὰ τάση μέσα στὰ Λ.Κ. ποὺ διέγραψαν τὸν περασμένο χειμώνα). Ἂν τὸν χειριστοῦμε σωστά, τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι ἀντίστοιχα».

● ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ βασικὰ θέματα διαφορᾶς τῆς πλειοψηφίας τῶν ΕΣΟ μὲ τὴν πεντάδα τῶν Λ.Κ. ἦταν ἡ διαδικασία χτισίματος μιᾶς Νέας Διεθνοῦς. Ἐπειδὴ ἀκριβῶς ὑπῆρχε αὐτὴ ἡ συγκεκριμένη διαφορὰ οἱ ΕΣΟ πῆραν τὴν ἀπόφαση νὰ μὴν συμμετάσχουν στὸ συνέδριο τῶν Λ.Κ. στὴν Ἀμερικὴ ὅπου ἕνα ἀπὸ τὰ θέματα ἦταν ἡ δημιουργία μιᾶς νέας Διεθνοῦς. Ἡ ἀπάντηση τῆς πεντάδας γι' αὐτὴν τὴν ἀπόφαση βρίσκεται καθαρὰ μέσα στὸ δελτίο.

«Ὁ Χάρης γύρισε στὴν Εὐρώπη (σ.Μ.—μετὰ τὸ συνέδριο τῶν Λ.Κ.) κουβαλώντας τὴν εἰσήγηση τῶν Γκόλντμαν—Τζαβέλα γιὰ τὸ συνέδριο. Ὁ Νῖκος ἔκανε ἐπίθεση στὴν εἰσήγηση.... Προφανῶς ἀντιδροῦσε νευρικὰ στὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Τζαβέλας εἶχε συνυπογράψει τὴν εἰσήγηση σὰν μέλος τῶν ΕΣΟ».

● Ἡ ΛΕΓΟΜΕΝΗ συνεργασία τῶν δῆθεν «ΕΣΟ» (δηλαδὴ τῶν πέντε) μὲ τὴν T.N.S. (ὀργάνωση ἀμερικανῶν φαντάρων στὴν Γερμανία) εἶναι «μισὸ-ἀνεξάρτητη» ὀργάνωση τῶν Λ.Κ. καὶ θὰ μετατραπῆ καὶ ἐπίσημα σὲ ἐξάρτημα μὲ τὸ ταξείδι ἡγετικοῦ στελέχους τῶν Λ.Κ. στὴν Εὐρώπη γὰ νὰ διεξάγει τὴν ὑπεράσπιση τῶν Λ.Κ. καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ της Λὺν Μάρκους.

Ἰδεολογικὴ ἀπλοϊκότητα

ΣΑΝ ΙΔΡΥΤΗΣ καὶ ἀρχηγὸς τῶν «Λέϊμπορ Κοομίτυς» φέρεται ὁ Λὺν Μάρκους. Σ ἐἄρθρο, ποὺ ἔστειλε γιὰ δημοσίευση στὸ θεωρητικό μας ὄργανο, πρὶν ἀπὸ τὴν ἀπομάκρυνση τῆς πεντάδας ἀπὸ τὴν ὀργάνωσή μας, μὲ τίτλο «Σοσιαλισμὸς στὶς ΕΠΑ», ἀναφέρει σχετικὰ μὲ τὴν ἵδρυση καὶ τὸ πῶς κατανοοῦν τὰ στελέχη τῶν «Λέϊμπορ Κομμίτυς» τὸν ἑαυτό τους, τὰ ἑξῆς: «Τὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιο τῶν Λέϊμπορ Κομμίτυς ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα, ἄμεσο καὶ ἔμμεσο, τῶν διαλέξεων κειμένων καὶ ὀργανωτικῶν ΜΟΥ δραστηριοτήτων γύρω ἀπὸ τὸ φοιτητικὸ κίνημα, ποὺ εἶχε ἀρχίσει νὰ πεθαίνει τὸ καλοκαίρι τοῦ 1966». Καὶ συνεχίζει : «Τὰ παλιότερα στελέχη τῆς ὀργάνωσης (κυρίως ἡλικίας κάτω τῶν 27 χρόνων) ἔχουν ἐν γένει τὸν ὑ ψ η λ ώ τ ε ρ ο βαθμὸ ἀφομοίωσης τῆς διαλεχτικῆς μεθόδου καὶ τῆς οἰκονομικῆς θεωρίας τοῦ Μὰρξ ποὺ μπορεῖ νὰ βρεθεῖ σὲ ὁ π ο ι α δ ή π ο τ ε σοσιαλιστικὴ ὀργάνωση ὁ π ο υ δ ή π ο τ ε στὸν κόσμο, σ τ ὰ τ ε λ ε υ τ α ῖ α ἑ β δ ο μ ή ν τ α χ ρ ό ν ι α» (ὑπογράμμιση δική μας).

ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ στὴν πολιτικὴ δουλειὰ τῆς σεχταριστικῆς αὐτῆς ἄποψης, κάθε σχόλιο εἶναι περιττό. Εἶναι ὡστόσο χαρακτηριστικὴ, δεδομένου ὅτι τὰ «Λέϊμπορ Κομμίτυς» ἀντιλαμβάνονται τὴν κατανόηση τῆς διαλεχτικῆς σὰν τὴν παραδοχὴ μιᾶς σειρᾶς «βασικῶν ἀρχῶν», τὶς ὁποῖες μάλιστα ἔχουν μετατρέψει καὶ σὲ «ἱδρυτικὸ χάρτη» τῆς ὀργάνωσής τους. Μιὰ τέτοια δεοντολογικὴ ἀντίληψη τῆς διαλεχτικῆς δὲν τοὺς ἐπιτρέπει νὰ προχωρήσουν σὲ συγκεκριμένες ἀναλύσεις τῆς σημερινῆς παγκόσμιας συγκυρίας. Ἔτσι—καὶ μετὰ ἀπὸ ποικίλες ἀφαιρέσεις (ὅπως π.χ. φαίνεται ἀπὸ τὴν πλήρη ἔλλειψη ἀνάλυσης τοῦ ρόλου τῶν Ἀνατολικῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Λαϊκῆς Κίνας)—καταλήγουν νὰ ἑρμηνεύουν τὴν κρίση, ποὺ διέρχεται τὸ καπιταλιστικὸ σύστημα, μηχανιστικά, ἀναπτύσσοντας τὴν ἀπλοϊκὴ θεωρία τῆς κατάρρευσης τοῦ καπιταλισμοῦ. Ἡ θεωρία αὐτὴ παραβλέπει τελείως τὴν πολυσύνθετη διαδικασία τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀποσύνθεσης τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος στὴ βάση τῆς διαλεχτικῆς σχέσης ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὴ βάση καὶ τὸ ἐποικοδόμημα, ἀνάμεσα στὸν ἀναπτυγμένο τομέα τοῦ καπιταλισμοῦ καὶ τὶς χῶρες τοῦ «Τρίτου Κόσμου» καθὼς καὶ στὰ κινήματα τῶν χωρῶν αὐτῶν.

★

ΜΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗ συλλογιστική τους ὑπάρχει μόνο ὁ ἀνεπτυγμένος τομέας τοῦ καπιταλισμοῦ, ποὺ παρουσιάζει μιὰ σχετικὰ ἰσομερὴ ἀνάπτυξη, τὰ «Λέϊμπορ Κομίτυς» καταλήγουν στὴ διατύπωση ἑνὸς προγράμματος, ποὺ μπορεῖ τελικὰ νὰ ἰσχύει γιὰ ὅλες τὶς χῶρες τοῦ κόσμου ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς ἰδιομορφίες τους. Ἂν ὅμως δεχτοῦμε τὴν ἄποψη τοῦ Μὰρξ, πὼς ἡ τάξη θὰ πρέπει νὰ ὀργανωθεῖ μέσα στὸ δικό της χῶρο, τότε τὸ κτίσιμο τῆς «τάξης-γιὰ-τὸν-ἑαυτό-της» εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συνειδητῆς προώθησης τοῦ ταξικοῦ ἀγώνα μὲ βάση συγκεκριμένο πρόγραμμα, ποὺ στηρίζεται πάνω στὴν ἀνάλυση τῆς δοσμένης κοινωνίας καὶ στὴ δικιά μας περίπτωση τῆς ἑλληνικῆς, ὅπως αὐτὴ καθορίζεται σήμερα στὰ πλαίσια τῆς διεθνοῦς συγκυρίας.

★

ΑΠΟΡΡΟΙΑ αὐτῆς τῆς διαφορᾶς ἀπόψεων εἶναι καὶ ἡ διαφορὰ πάνω στὸ θέμα τῆς Διεθνοῦς. Τὰ «Λέϊμπορ Κομμίτυς» ἔχουν καταλήξει στὸ συμπέρασμα ὅτι προέχει πάνω ἀπ' ὅλα ἡ ἄμεση ἵδρυση μιᾶς νέας Διεθνοῦς, μὲ ρόλο προσανατολισμοῦ τῶν τοπικῶν κινημάτων καὶ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο ἀνάπτυξής τους. Ἔχοντας σπάσει κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὴν διαλεχτικὴ σχέση, ποὺ πρέπει νὰ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὴ Διεθνὴ καὶ στὰ κατὰ τόπους κινήματα, χαρακτηρίζουν σὰν σωβινισμὸ τὶς προσπάθειες γιὰ τὴν προώθηση τῆς διαδικασίας γιὰ τὸ κτίσιμο τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος μέσα στὴν Ἑλλάδα.

Ο ΡΟΛΟΣ «προσανατολισμοῦ», ἐξ ἄλλου, ποὺ ἀποδίδουν στὴ Διεθνὴ εἶναι χαρακτηριστικὸς τῆς ἀντίληψής τους γιὰ τὰ ὀργανωτικὰ πλαίσια τῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων. Ἀντὶ γιὰ τὴ σωστὴ σχέση Τάξη—ὀργανωμένη πρωτοπορεία βλέπουν τὴ σχέση Τάξη—καταρτισμένο στέλεχος. Κατὰ τὴ γνώμη τους ἡ ἐργατικὴ τάξη ἀντιδρᾶ αὐθόρμητα μὲ βάση τὴ συναφῆ στὸν καπιταλισμὸ κρίση καὶ ὅταν ἡ διαδικασία τῆς μαζικῆς ἀπεργίας προχωρήσει, ὁρμοῦν τὰ καταρτισμένα στελέχη καὶ καθοδηγοῦν τὴν τάξη στὸ δρόμο γιὰ τὴν κατάληψη τῆς ἐξουσίας.

Ἀνάμεσα στὴ Σκύλα καὶ στὴ Χάρυβδη...

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΙΠΟΤΑ πιὸ ἐμετικό, ἀπὸ μιὰ δικτατορία ποὺ «θέλει» νὰ «φιλελευθεροποιηθεῖ» νομοθετώντας τὸ φασισμό της. Ὅλα τὰ μέτρα τοῦ μέχρι πλήξης πολυσυζητημένου ξανοίγματος τῆς χούντας θὰ μπορούσανε νὰ συνοψισθοῦν στὴν ἔκφραση «Σύνθετο Ἀστυνομικὸ Διάταγμα». Στὴν θέση τῆς ἁπλῆς ἀστυνομικῆς ἀπαγόρευσης μπαίνει τώρα ἡ νομικὴ ἀπαγόρευση. Τὸ σύνολο τῶν «ἀπαγορεύεται» γίνονται νόμοι, γίνονται συντάγματα καὶ κατὰ συνέπεια ἡ νομιμότητα τοῦ ἀπαγορεύεται γίνεται τὸ περίφημο ξάνοιγμα.

Τυπικὸ παράδειγμα αὐτῆς τῆς ἱστορίας εἶναι τὰ περίφημα μέτρα γιὰ τοὺς «ἐργάτες τοῦ πνεύματος» ποὺ μὲ τὰ γνωστὰ τρομπόνια ἐξαγγέλθηκαν αὐτὸ τὸ μῆνα στὴν Ἀθήνα. Κανένα «ἄνοιγμα» δὲν εἶναι νοητὸ ἂν δὲν συνοδεύεται καὶ ἀπὸ «ἔμπρακτο» ἐνδιαφέρον τῆς πολιτείας γιὰ τὰ γράμματα καὶ τὶς τέχνες. Ἔτσι πλάϊ στὶς ἄλλες πρωτοβουλίες τοῦ Παπαδόπουλου, τούτη τὴ φορὰ τοῦ κατεβαίνει ἡ ἰδέα νὰ ἐνισχύσει «τοὺς ἐνδεεῖς ἐργάτας τῶν γραμμάτων» μὲ πλουσιοπάροχες χορηγεῖες καὶ ἐθνικὰ βραβεῖα καὶ παράλληλα νὰ δημιουργήσει γυμνάσια γιὰ ἐπιλέκτους. Τὸ πρῶτο μέτρο γιὰ τοὺς «πνευματικοὺς ἐργάτας» συνίσταται σὲ ἐθνικὰ βραβεῖα ἀπὸ 1.000.000 μέχρι 200.000 δραχμὲς ποὺ θὰ δίνονται κατ' ἔτος στοὺς «ἀριστεῖς» τῶν γραμμάτων καὶ τῶν τεχνῶν καὶ σὲ κρατικὲς χορηγίες τῶν 4.000 δραχμῶν μηνιαίως καὶ ποὺ μπορεῖ ν' αὐξηθεῖ ἀνάλογα μὲ τὴν περίσταση. Τὸ δεύτερο μέτρο ἀφορᾶ τὴν ἵδρυση γυμνασίων γιὰ «ἐπιλέκτους» ποὺ θὰ περιλάβει 500 μαθητὲς ἀπὸ ὅλη τὴ χώρα καὶ ποὺ θὰ μπαίνουν στὸ Πανεπιστήμιο χωρὶς ἐξετάσεις. Ὅλα τὰ ἔξοδα θᾶναι πληρωμένα ἀπὸ τὸ Κράτος.

ΦΥΣΙΚΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ μόνο τὸ κράτος ποὺ ἀσχολήθηκε μὲ τοὺς διανοουμένους. Τὸ ἵδρυμα Φὸρντ εἶχε πιάσει ἀπὸ νωρίτερα αὐτὴ τὴν «ἀνάγκη».

Ὅλοι περίπου οἱ ἀντιπολιτευόμενοι διανοούμενοι ποὺ κινοῦνται μέσα στὰ πλαίσια τῆς χουντικῆς νομιμότητας ἔχουν ἐνισχυθεῖ πλουσιοπάροχα ἀπὸ τὸ ἵδρυμα Φὸρντ. Δὲν νοεῖται σήμερα στὴν Ἀθήνα ἀξιοπρεπὴς ἀντιστασιακὸς διανοούμενος ποὺ νὰ μὴν ἔχει πάρει τὴν ὑποτροφία τοῦ ἱδρύματος Φόρντ. Καὶ φυσικὰ κανεὶς ἀπορεῖ γι' αὐτὴ τὴν ἀνεξήγητη ἐπίθεση στοργῆς πρὸς τοὺς διανοούμενους. Γιατὶ ἄραγε αὐτὸ τὸ ξαφνικό ; Γιατὶ κόπτονται τόσο πολὺ γιὰ τοὺς διανοούμεμενους τὴ στιγμὴ ποὺ τὸ ἴδιο καθεστὼς τὸν πρῶτο καιρὸ τῆς βασιλείας του φρόντισε ἢ νὰ τοὺς στείλει ἐξορία ἢ νὰ τοὺς ἀπαγορέψει τὰ βιβλία τους ;

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΕΡΧΕΤΑΙ ἀπὸ τὰ στόματα τῶν ἐπισήμων χωρὶς νὰ χρειάζεται σχόλια. Τὸ σχέδιο Νομοθετικοῦ διατάγματος ὅσον ἀφορᾶ τὰ Ἐθνικὰ βραβεῖα λέει τὸ τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο θὰ ἀπονέμονται.

«Ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως μετὰ πρότασιν εἰδικῶν πρὸς τοῦτο συγκροτηθησομένων Ἐπιτροπῶν Κρίσεως».

Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὶς κρατικὲς χορηγίες.

«Αἱ χορηγίαι παρέχονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως μετὰ πρότασιν τοῦ Συμβουλίου Κρατικῶν Χορηγιῶν».

Γιὰ τὸ λόγο ποὺ δίνονται οἱ χορηγήσεις ἡ Νέα Πολιτεία εἶναι λαλίστατη μὲ τρόπο ποὺ νὰ μὴ ἀφήσει καμμιὰ παρεξήγηση

«Φιλοδοξία τῆς κυβερνήσεως, καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ προσωπικῶς, εἶναι ἡ δημιουργία μιᾶς πραγματικῆς ἀξιοκρατείας εἰς τὴν χώραν αὐτὴν διὰ τῆς προωθήσεως καὶ ἀμερίστου ἐνισχύσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους ὅλων ὅσοι διαθέτουν τὰ ἀπαιτούμενα πνευματικὰ ἐφόδια ὥστε νὰ καταστοῦν μέλη μιᾶς ἡγέτιδος τάξεως ἀποτελούμενης ὄχι πλέον ἀπὸ τοὺς ἐπιτηδείους ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς ἀριστεῖς. Εἰς τὸν στόχον αὐτὸν ἀποβλέπει ἡ κυβέρνησις μὲ τὴν παροχὴν ἀφειδῶν πιστώσεων διὰ τὴν παιδείαν, εἰς αὐτὸν ἀποβλέπει ἡ κυβέρνησις μὲ τὴν πρόσφατον ἀπόφασιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ διὰ τὴν ἵδρυσιν γυμνασίων δι' ἐπιλέκτους, εἰς αὐτὸ ἀποβλέπει καὶ μὲ τὰ μέτρα διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν γραμμάτων καὶ τῶν τεχνῶν».

Καὶ ὁ Παπαδόπουλος προσθέτει στὸ λόγο του τῆς 1ης Ἰουλίου : «Προσοχὴ ὅμως. Ὄχημα χωρὶς φρένο εἶναι δημόσιος κίνδυνος. Καὶ φρένο... ἀποτελεῖ ἡ πίστις εἰς τὰς πνευματικὰς ἀξίας τοῦ πολιτισμοῦ μας, τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ»...

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ στελέχωση ποὺ νὰ πιστεύει καὶ νὰ ἐξυπηρετεῖ τὸ σύστημα συνειδητά. Μὲ τὰ νέα μέτρα ἀνοίγει τὸ δρόμο γιὰ τὸ ποῦ πρέπει νὰ στραφοῦν οἱ διανοούμενοι. Ἢ νὰ γίνουν συνειδητοὶ φονξιονάριοι τοῦ συστήματος μὲ τὸ φρένο τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ἢ νὰ ἀσκήσουν μιὰ ἀντιπολίτευση μὲ τὸ φρένο τοῦ Ἀμερικάνικου πολιτισμοῦ ποὺ εἰσάγει τὸ ἵδρυμα Φόρντ.

Π. Μ.

Ἀπ' ὅσα μᾶς γράφουν

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ "ΡΗΓΑ"

ΤΕΛΗ ΤΟΥ '67 μὲ ἀρχὲς '68 σχηματίστηκε ἀπὸ πρώην στελέχη τῆς Ε.Φ.Ε.Ε καὶ τῆς Δ.Ν.Λ., ἡ Πανελλαδικὴ ἀντιδικτατορικὴ ὀργάνωση σπουδαστῶν «Ρήγας Φερραῖος» μὲ ἄξονες δράσης τὴν προώθηση τῶν ἀνατρεδῶν καὶ τὸ στήσιμο ὀργανώσεων γιὰ τὴν πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῆς ἀνατρεπτικῶν ἰδεῶν στοὺς χώρους σπουπτικῆς ἰδεολογίας. Λόγω τοῦ «μετωπικοῦ» χαρακτῆρα τοῦ Ρήγα Φερραίου ἡ ἰδεολογία αὐτὴ ἀντλοῦσε τὸ περιεχόμενό της ἀπὸ τὴν πλατειὰ ἔννοια τῆς λέξης «ἀντιδικτατορικὸς ἀγῶνας», ἄσχετα ἐὰν στὴν συντριπτικὴ πλειοψηφία ὅσοι ἐπάνδρωσαν τὸν Ρ.Φ. δὲν ξεχώριζαν τὸν ἀντιδικτατορικὸ ἀγώνα ἀπὸ τὸν καθεστωτικό. Δὲν νομίζουμε δηλαδὴ ὅτι ἡ ἀντικατάσταση τῶν «κακῶν στρατιωτῶν» ἀπὸ «καλοὺς πολιτικοὺς» θὰ ἦταν μιὰ ἀλλαγὴ οὐσίας τὴν στιγμὴ ποὺ οἱ δομὲς καὶ ὑποδομὲς τοῦ συστήματος καθὼς καὶ τὰ ἐποικοδομήματα του θὰ ἔμεναν ἄθικτα μὲ κίνδυνο νὰ ξαναγεννήσουν ἕναν κυβερνητικὸ συνασπισμὸ ἀπὸ «κακοὺς στρατιωτικούς». Ἀλλὰ αὐτὰ ἦταν νομίσματα τῆς πλειοψηφίας, ἡ ὁποία ὅμως δὲν καθόριζε τὴν γραμμή.

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΥΣ μῆνες τοῦ '68 ἡ ἀσφάλεια συνέλαβε περίπου 25 ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Ρ.Φ. καὶ κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἴδιου χρόνου τοὺς δίκαζε σὲ στρατιωτικὸ δικαστήριο βάσει τοῦ Ν. 509, γιὰ πέταγμα προκηρύξεων, ἀνάρτηση πανὼ καὶ τοποθέτηση μαγνητοφώνων μὲ ἀντιδικτατορικὸ περιεχόμενο, καὶ τοὺς καταδίκασε ἀπὸ 5—25 χρόνια. Ἀρχὲς τοῦ '69 ἡ ἀσφάλεια συλλαμβάνει γιὰ δεύτερη φορὰ περὶ τὰ 20 μέλη τοῦ Ρ.Φ. καὶ κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἴδιου χρόνου γιὰ τοὺς ἴδιους λόγους τοὺς δικάζει μὲ ποινὲς ἀπὸ 5—25 χρόνια. Ἰδιαίτερα τὴν Π. Τσεμπελίκου, ποὺ εἶναι καὶ ἡ μόνη ἀπὸ τὸν Ρ.Φ. ποὺ στὴν ἀπολογία της θέτει σὲ ταξικὴ βάση τὸν ἀγώνα της, τὴν δικάζουν 3 φορὲς μὲ συνολικὴ ἐπιβολὴ ποινῶν 45 χρόνια. Τέλη τοῦ '69 συλλαμβάνουν γιὰ τρίτη φορὰ μέλη καὶ στελέχη τοῦ Ρ.Φ. περίπου 11 καὶ τὸ καλοκαίρι τοῦ '70 δικάζονται μὲ ποινὲς ἀπὸ 2—13 χρόνια.

Καὶ τὸν Δεκέμβρη '70—Γενάρη '71 γιὰ τέταρτη φορὰ ἡ Ἀσφάλεια συλλαμβάνει 45 μέλη καὶ στελέχη τοῦ Ρ.Φ. ἀπὸ τοὺς ὁποίους 19 θὰ δικαστοῦν στὶς 2 Αὐγούστου ἀπὸ πολιτικὸ δικαστήριο καὶ ὄχι ἀπὸ στρατιωτικὸ στὰ πλαίσια τῆς ψευτοφιλελευθεροποίησης τοῦ καθεστῶτος τῆς Ἀθήνας.

ΠΕΡΑ ΑΠΟ τὶς κινητοποιήσεις γιὰ διαμαρτυρίες ποὺ θὰ κάνουμε, γιὰ τοὺς συντρόφους ποὺ βασανίστηκαν, δικάστηκαν καὶ δικάζονται καὶ ἐπειδὴ πιστεύω ὅτι δὲν κάνουμε ἀγώνα γιὰ τὸν ἀγώνα, σημαντικὴ βοήθεια θᾶταν τὸ ψάξιμο τῶν αἰτίων τοῦ γιατὶ δὲν μπόρεσε ὁ Ρ.Φ. νὰ γίνη τὸ ὀργανωτικὸ σχῆμα—ἐργαλεῖο καὶ ὁ ἐκφραστὴς τῶν ἐπιθυμιῶν τῆς μάζας τῶν φοιτητῶν. Γιατὶ δὲν μπόρεσε νὰ αὐτονομηθεῖ σὰν ὀργάνωση ἑνὸς κομματιοῦ τῆς νεολαίας καὶ νὰ χαράξη μιὰ στρατηγικὴ καὶ ταχτικὴ ἀδέσμευτη ποὺ νὰ καθορίζεται ἀπὸ τὴν κοινωνικὴ φύση τοῦ ἀγώνα τῶν σπουδαστῶν καὶ ὄχι ἀπὸ τὶς ντιρεκτίβες σχηματισμοῦ ἀτόμων ποὺ δὲν ἔχουν σχέση μ' αὐτὸ τὸ χῶρο.

Καὶ τρίτον γιατὶ δὲν μπόρεσε νὰ συνδεθεῖ μὲ τὸν ὑπόλοιπο λαὸ ὥστε νὰ γίνη πιὸ εὔκολη ἡ ἀνατροπὴ τῆς χούντας καὶ τοῦ καθεστῶτος ποὺ τὴν γέννησε.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΣΚΡΟΥΜΠΕΛΟΣ

ΤΑΞΙΚΟΠΟΙΗΣΗ Η ΜΟΝΗ ΛΥΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΥΣ ΑΝΤΑΡΤΕΣ

ΣΤΙΣ 13 'Ιουλίου οἱ Παλαιστίνιοι ἀντάρτες καταγγέλλουν τὸν στρατὸ τοῦ Χουσεῒν ὅτι ἐξαπέλυσε ἐπίθεση ἐναντίον τῶν θέσεών τους. 'Η ἔνταση τῆς ἐπίθεσης ἔδειχνε καθαρὰ ὅτι σκοπὸς τοῦ Χουσεῒν εἶναι νὰ τελειώνει μιὰ γιὰ πάντα μὲ τους ἀντάρτες. Κυβερνητικοὶ παράγοντες τῆς 'Ιορδανίας ἀπαντώντας σὲ ἐρωτήσεις δημοσιογράφων λένε ὅτι ὁ στρατὸς ἁπλῶς ἀνατίναξε νάρκες ποὺ εἶχαν τοποθετηθεῖ ἀπὸ τοὺς ἀντάρτες.

Στὶς 20 'Ιουλίου ἡ 'Ιορδανία ἀνακοινώνει ὅτι μόνον 200 ἀντάρτες ἔχουν παραμείνει, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι (2.300 κατὰ τὸν πρωθυπουργὸ) ἔχουν κλειστεῖ σὲ τρατόπεδα.

Στὴ χώρα δὲν ὑπάρχουν πιὰ βάσεις ἀνταρτῶν. 'Ο πρωθυπουργὸς σὲ λόγο του ἀναφέρει ὅτι : «Θὰ κλείσουμε κάθε παράθυρο τοῦ διαβόλου ὅσο μικρὸ κι' ἂν εἶναι. Δὲν θὰ ἐπιτρέψουμε στὸ χάος ποὺ βασίλευε πρίν». Παλαιστίνιοι ἀντάρτες παραδίδονται στὸ 'Ισραὴλ φοβούμενοι τὴ θηριωδία τοῦ Χουσεῒν.

Στὶς 23 'Ιουλίου ὁ Χουσεῒν προσκαλεῖ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἀραβικῶν κρατῶν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν 'Ιορδανία γιὰ νὰ διαπιστώσουν καὶ μόνοι τους τῆς ἡσυχία καὶ τάξη ποὺ ἐπικρατεῖ στὴ χώρα του. 'Ο σφαγέας καμαρώνει τὸ αἱματηρὸ ἔργο του.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑ τῆς ἐπίθεσης τοῦ Χουσεῒν τὰ ἄλλα ἀραβικὰ κράτη ἀντιδροῦν σπασμωδικὰ προσπαθώντας νὰ τὸν πείσουν νὰ σταματήσει τὴ σφαγὴ τῶν ἀνταρτῶν. Ἔτσι :

● 'Η Συρία ζητάει νὰ σταματήσει ἡ ἐπίθεση γιατὶ πρέπει νὰ φυλάξουμε τὶς δυνάμεις μας γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ, τοῦ 'Ισραήλ. (Λίγες μέρες πρὶν ὁ Νταγιὰν ἔστελνε συγχαρητήρια στὸν Χουσεῒν γιὰ τὶς ἐπιτυχίες του, ἐναντίον τῶν ἀνταρτῶν).

● 'Η Αἴγυπτος «ἀνησυχεῖ σοβαρά». Συγχρόνως παραγγέλνει στὸν Χουσεῒν ὅτι θὰ ἦταν ἀνάρμοστο νὰ ἐπισκεφθεῖ τὴ χώρα τους τὴν ἐπομένη ἑβδομάδα γιὰ τὶς συνομιλίες ποὺ εἶχαν προγραμματισθεῖ.

● Τὸ ,Ιρὰκ κλείνει τὰ σύνορα μὲ τὴν 'Ιορδανία καὶ ζητάει ἀπ' τὴ κυβέρνηση τοῦ 'Αμμὰν νὰ ἀποσύρει τὸν πρεσβευτή της.

● Τὸ Σουδὰν ζητάει ὅπως ὅλοι οἱ ἄραβες καὶ οἱ κυβερνήσεις τους ἐπέμβουν γιὰ νὰ σταματήσουν οἱ ἐπιθέσεις ἐναντίον τῶν ἀνταρτῶν.

Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΑΝΤΑΡΤΙΚΟΥ

ΤΟΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟ τοῦ '65 ἡ Ἄλ Φατὰχ ἄρχισε τὶς πρῶτες ὀργανωμένες ἐπιθέσεις ἐναντίον διαφόρων στόχων στὸ 'Ισραήλ. Παράλληλα ἐμφανίζονται καὶ ἄλλες ὀργανώσεις Παλαιστινίων ἀνταρτῶν: 'Η Παλαιστινιακὴ 'Απελευθερωτικὴ 'Οργάνωση, Τὸ Λαϊκὸ Μέτωπο γιὰ τὴν 'Απελευθέρωση τῆς Παλαιστίνης (τὸ Φεβρουάριο τοῦ '69 ἕνα τμῆμα Μαρξιστῶν - Λενινιστῶν διασπάστηκε καὶ δημιούργησε τὸ Δημοκρατικὸ Λαϊκὸ Μέτωπο) κ.ἄ.

Ἔτσι οἱ Παλαιστίνιοι μόλις τότε παίρνουν τὴν ἀπόφαση νὰ προχωρήσουν μόνοι τους στὴ λύση τοῦ προβλήματός τους. Μιλοῦν γιὰ δημοκρατική, μὴ Σιωνιστικὴ Παλαιστίνη καὶ βάζουν σὰν στόχους τὰ ἑξῆς :

● Κατάργηση τῆς κυριαρχίας τοῦ 'Ισραὴλ στὴν Παλαιστίνη.

● Παράδοση τῆς ἀραβικῆς γῆς καὶ περιουσίας ποὺ κατασχέθηκε ἀπ' τοὺς 'Εβραίους.

● Καμμιὰ ρατσιστικὴ διάκριση ἐνάντια στοὺς Ἄραβες.

● Μὴ ὑποταγὴ στὸν ἰμπεριαλισμό.

Στὸ ξεκίνημά τους δὲν εἶχαν καμιὰ ἀμφιβολία, γιὰ τὴν ὑποστήριξη «ὅλων τῶν ἄλλων ἀραβικῶν κρατῶν καθὼς καὶ ὅλων τῶν ἐλεύθερων ἀνθρώπων τοῦ κόσμου», ὅπως ἔγραφε στὴν ἀνακοίνωσή της ἡ Ἄλ Φατὰχ μετὰ τὴν πρώτη της ἐπιχείρηση.

ΟΙ ΠΑΛΙΕΣ ΣΥΜΜΑΧΙΕΣ ΓΚΡΕΜΙΖΟΝΤΑΙ

ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ 6 χρόνια περίπου δράσης, οἱ ἀνταρτικὲς δυνάμεις βρίσκονται στὸ κέντρο ἀλληλοσυμπλεκόμενων συμφερόντων τῶν διαφόρων ἰμπεριαλιστικῶν δυνάμεων ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ καὶ τῶν ἀραβικῶν κρατῶν ἀπὸ τὴν ἄλλη. Οἱ ἀραβικὲς χῶρες τοὺς βοηθοῦν στὸ βαθμὸ ποὺ τοὺς χρειάζονται στὸν ἀγώνα τους ἐνάντια τοῦ 'Ισραήλ.

'Η Αἴγυπτος τοὺς χρησιμοποιεῖ στὶς πιέσεις της πρὸς τὸ 'Ισραὴλ γιὰ νὰ ἀποχωρήσει ἀπ' τὰ ἐδάφη ποὺ κατέλαβε τὸν 'Ιούνη τοῦ '67.

'Η 'Αμερικὴ καὶ ἡ Ρωσία, προσπαθώντας ἡ κάθε μιὰ μὲ τὴν σειρά της νὰ ἐξασφαλίσει τὴν ἡγεμονία της στὴν περιοχή, ἐπιδιώκει τὴν ὅσο τὸ δυνατὸν γρηγορώτερη εἰρηνοποίηση σ' αὐτὸ τὸ χῶρο, μὴ διστάζοντας νὰ πουλήσει τὸν ἀγώνα τῶν Παλαιστινίων (Σχέδιο Ρότζερς κ.λ.π.).

Σ' ὅλες αὐτὲς τὶς περιπτώσεις οἱ Παλαιστῖνοι ἀντάρτες βρίσκονται ἀπομονωμένοι καὶ ἐγκαταλειμένοι στὶς ἀποφάσεις ποὺ θὰ πάρουν οἱ ἄλλοι.

'Η ἀνάγκη γιὰ μιὰ πιὸ ριζικὴ καὶ οὐσιαστικὴ ἀντιμετώπιση τοῦ

Τοῦ ΓΙΑΝΝΗ ΚΡΙΤΑ

προβλήματος τῆς Παλαιστίνης γίνεται ὅλο καὶ περισσότερο καθαρὴ σὲ πολλὲς ἀπὸ τὶς ἀριστερὲς ἀντιστασιακὲς ὀργανώσεις ποὺ κάνουν κριτικὴ στὴν Ἄλ Φατὰχ στὰ ἑξῆς σημεῖα :

● 'Επιμένει στὴν πολιτικὴ τῆς διπλῆς ἐξουσίας ὅπως εἶχε συμφωνηθεῖ πρὶν ἀπὸ τὸν Σεπτέμβρη τοῦ '70, παρὰ τὴν ἧττα τοῦ περασμένου φθινοπώρου.

● 'Η ἀντίληψη τοῦ Παλαιστινιακοῦ προβλήματος, ποὺ ἔχει, εἶναι κυρίως μιλιταριστική.

● Δὲν κάνει καμιὰ προσπάθεια γιὰ τὴν ἀνάπτυξη ταξικῆς συνείδησης τῶν μαζῶν.

● Σαμποτάρει τὴν δημιουργία ταξικοῦ μετώπου μεταξὺ τῶν ἀράβων.

● Περιορίζει τὴ μάχη στὰ ἐθνικὰ δημοκρατικὰ συμφέροντα τοῦ Παλαιστινιακοῦ λαοῦ.

Τὸ Δημοκρατικὸ Λαϊκὸ Μέτωπο μαζὶ μὲ τὴν Σάϊκα σὲ συνέδριο τῶν ἀντιστασιακῶν ὀργανώσεων ποὺ ἔγινε τὸν περασμένο 'Απρίλη πρότειναν :

● Νὰ γίνει ἑνιαῖο μέτωπο 'Ιορδανίων—Παλαιστινίων.

● 'Η στρατιωτικὴ πάλη νὰ καθορίζεται ἀπ' τὴν πολιτική, ἰδιαίτερα σ' αὐτὴ τὴν περίοδο τῆς ἀνασύνταξης.

● Ὑποστήριξη τῶν οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν συμφερόντων τῶν 'Ιορδανῶν ἐργατῶν. (Τὰ συνδικάτα ἀπαγορεύονται στὴν 'Ιορδανία).

● 'Οργάνωση τῶν ἀγροτῶν μὲ πρόγραμμα ποὺ θὰ τοὺς ἐξασφαλίζει ἀνθρωπινότερες συνθῆκες ζωῆς.

● Οἱ συμμαχίες θὰ πρέπει μέσα στὴν 'Ιορδανία νὰ κτίζονται πάνω σ' ἕνα κοινὸ πρόγραμμα τῶν ἀριστερῶν ἀντιστασιακῶν ὀργανώσεων, στὶς ὑπόλοιπες δὲ ἀραβικὲς χῶρες μὲ δυνάμεις ποὺ παλεύουν γιὰ τὰ ἴδια ἱστορικὰ συμφέροντα.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ἀμφιβολία ὅτι ὕστερα μάλιστα κι' ἀπὸ τὰ τελευταῖα γεγονότα δὲν θὰ βρεθῆ καμιὰ λύση, ἂν τὸ πρόβλημα δὲν τοποθετηθεῖ στὶς καινούργιες βάσεις ποὺ προτείνει τὸ Δημοκρατικὸ Λαϊκὸ Μέτωπο.

'Η Σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση σὰ στόχος δὲν φαίνεται πιὰ σὰν ἕνα μακρυνὸ ὅραμα σ' ἀρκετὲς ἀντιστασιακὲς ὀργανώσεις.

Μὴ τρέφοντας ψευδαισθήσεις γιὰ τὴ φύση τῶν ἄλλων ἀραβικῶν κρατῶν καὶ διαφόρων «συμμάχων» βλέπουν τὸ πρόβλημά τους δεμένο μὲ τὸ πρόβλημα τῶν καταπιεζομένων στὶς 'Αραβικὲς χῶρες καὶ πρὸς τὰ κεῖ ρίχνουν τὸ βάρος τῆς περισσότερης δουλειᾶς τους. Κι' αὐτὸ εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ τὸ κάνουν ὅσο καιρὸ κι' ἂν πάρει.

'Ανακατατάξεις πάλι στὴ Γ.Σ.Ε.Ε.

ΑΘΗΝΑ, 'Ιούλιος.

ΟΙ ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΙ πῆραν τὶς θέσεις τῶν τακτικῶν στὶς ἐκλογὲς ποὺ ἔγιναν στὴ ΓΣΕΕ στὶς 11 'Ιουλίου. Ἔτσι ὁ πρώην ἀναπληρωτὴς πρόεδρος Φ. Δασκαλάκης «βγήκε» πρόεδρος, ὁ πρώην ἀνπαηρωτὴς Γενικὸς Γραμματέας Ε. Βοργιᾶς ἔγινε ἀναπληρωτὴς πρόεδρος καὶ ὁ πρώην ἀναπληρωτὴς γραμματέας οἰκονομικοῦ (ταμίας) Χρ. Χρηστίδης ἔγινε ἀναπληρωτὴς γενικὸς γραμματέας. Τὶς θέσεις τοῦ γενικοῦ γραμματέα καὶ τοῦ ταμία πῆραν οἱ Β. Ταμβάκης καὶ Κ. Τσιρώνης.

ΟΙ ΕΚΤΑΚΤΕΣ αὐτὲς ἀρχαιρεσίες χρειάστηκε νὰ γίνουν, γιατὶ στὶς 2 'Ιουλίου παραιτήθηκαν ὁ πρόεδρος Ι. Κουρμούζης καὶ ὁ Γεν. γραμματέας Α. Τσάτσος ὕστερα ἀπὸ ὑπόδειξη τῆς χούντας, γιατὶ εἶχαν στείσει ἄγριο σκυλοκαυγᾶ μεταξύ τους. Καὶ οἱ δυὸ εἶχαν «ἐκλεγεῖ» μόλις τὸν προηγούμενο Δεκέμβρη.

ΑΠΟ ΤΟΤΕ ποὺ ἀπομάκρυνε τὸ μονοπώλιο Μακρῆ ἀπὸ τὴν ἡγεσία τῆς ΓΣΕΕ ἡ χούντα ἔχει ἀναγκαστεῖ νὰ τραβήξει πολλὲς φορὲς τὸ αὐτὶ τῶν ἐγκάθετων ποὺ χρησιμοποιεῖ γιὰ διακόσμηση στὴν κορυφὴ τοῦ συνδικαλισμοῦ (κωμικοτραγικὰ ἐπεισόδια τοῦ περσινοῦ συνεδρίου Δελφῶν κ.λ.π.), ἐξ αἰτίας τῆς ὑπερβολικῆς προθυμίας τους νὰ «ὑπηρετήσουν» τὸν συνδικαλισμό. Μετὰ τὴν τελευταία «ψηφοφορία» τὸν ἔλεγχο ἔχει κατ' εὐθείαν ἡ ΚΥΠ, τῆς ὁποίας πράκτορας εἶναι ὁ νέος πρόεδρος Δασκαλάκης.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ «ἐκλογή» της ἡ νέα ἡγεσία ἔσπευσε νὰ καταξιωθεῖ ἀνακοινώνοντας ὅτι θὰ ζητήσει ἀπὸ τὴν κυβέρνηση αὔξηση τῶν ἀποδοχῶν. Παράλληλα ὅμως, γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακό, πρόσθεσε καὶ δήλωση νομιμοφροσύνης στὴν «ἐθνικὴ κυβέρνηση».

ΚΑΙ ΟΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΙ ΕΓΚΕΦΑΛΟΙ ΔΕΝ ΦΤΑΝΟΥΝ

ΑΘΗΝΑ, 'Ιούλιος

Τὸ νὰ πάρεις διαβατήριο ἀπὸ τὶς ὑπηρεσίες τῆς χούντας ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ νὰ θέσεις τὸν ἑαυτό σου σὲ κάθε δυνατὴ ταπείνωση καὶ νὰ περάσεις ἀπὸ ἐξαντλητικὲς ἀνακρίσεις γιὰ ὅ,τι ἔχεις κάνει καὶ δὲν ἔχεις κάνει ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ γεννήθηκες ἐσὺ ὁ πατέρας σου καὶ ὁ παπποῦς σου. Ἂν δὲν ὑπογράψεις τὴ γνωστὴ δήλωση πὼς ἀναγνωρίζεις τὸ κοσμοσωτήριο ἔργο τῆς χούντας, κάθε σου ἐλπίδα γιὰ διαβατήριο εἶναι χαμένη.

Στὴν 'Αθήνα στὸ πέμπτο χρόνο δικτατορίας τὰ πάντα ἔχουν ἀφεθεῖ νὰ κυλοῦν στὸ ἀργὸ ρυθμὸ τῆς ἐγκατάλειψης.

Ἔχει συντελεστεῖ αὐτὸ ποὺ λένε οἱ κοινωνιολόγοι «ἐξατομικοποίηση τῆς κοινωνίας». Οἱ πιὸ πολὺ ἀναζητᾶνε μιὰ προσωπικὴ λύση—ἐρζὰτς στὴ θέση τῆς κοινωνικῆς δραστηριότητας. Μιὰ τέτοια διέξοδος εἶναι τὸ ἐξωτερικό.

'Απὸ τοὺς φοιτητὲς ποὺ τελειώνουν μερικοὶ φεύγουν ἀμέσως ἄλλοι γιὰ 'Αμερική, ἄλλοι γιὰ Εὐρώπη καὶ οἱ ἐναπομείναντες μεταξὺ 'Ασφάλειας, δουλειᾶς, ἢ φυλακῆς.

Αὐτὸς ὁ ἔλεγχος τῆς καταπίεσης μπορεῖ νὰ ἐξηγηθεῖ μέσα στὸ γενικώτερο πλαίσιο κοντρολαρίσματος κάθε πτυχῆς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. 'Η χούντα αἰσθάνεται ἀσφάλεια μόνο ὅταν ἔχει φακελωμένο κάθε πολίτη καὶ τὸν προσδιορίσει σὲ τὶ κατηγορία ἀνήκει καὶ σὲ πιὸ βαθμὸ εἶναι ἐπικίνδυνος. Ξέροντας καλὰ πὼς ἀτομικὲς προσπάθειες εἶναι καταδικασμένες, ἀφήνει μιὰ ἐπιφανειακὴ «φιλελευθεροποίηση», ποὺ ἀφορᾶ κάπου δυὸ χιλιάδες διανοουμένους καὶ μισοδιανοουμένους τῆς 'Αθήνας καὶ προσπαθεῖ νὰ εὐνουχίσει προκαταβολικὰ κάθε δυνατότητα γιὰ ξε-ἀποατομικοποίηση, ποὺ θὰ ἐπιχειρηθεῖ ἀπὸ ριζοσπαστικοποιημένους διανοουμένους.

Μὰ καὶ πάλι αὐτὸ δὲν φαίνεται νᾶναι καὶ τόσο ἀποτελεσματικό. Παρὰ τὸν νέο τεχνικὸ ἐξοπλισμὸ τῆς 'Ασφάλειας (φύγανε ἀπὸ τὴν Μπουμπουλίνας καὶ πήγανε σὲ καλύτερο ἐξοπλισμένο κέντρο στοὺς 'Αμπελόκηπους κοντὰ στὸ Χίλτον) καὶ παρὰ τοὺς ἠλεκτρονικοὺς ἐγκεφάλους τῆς 'Αγίας Παρασκευῆς καὶ τὰ ἑκατομμύρια τὰ δολλάρια, δὲν μπόρεσαν νὰ σταματήσουν τὴν καθολικὴ μὴ ἀποδοχὴ τοῦ κόσμου. Τὴν ἔλλειψη ἐνεργητικῆς μὴ-ἀποδοχῆς τὴν ἀποδίδουν στὸ καλὸ σύστημα ἀσφαλείας καὶ ἐλέγχου ποὺ νομίζουν πὼς διαθέτουν. Ἂς τὸ νομίζουν, θὰ καταλάβουν τὴν ἀνεπάρκειά του μόλις ἀνάψει τὸ πράσινο φῶς μιᾶς ἐπαναστατικῆς λύσης τοῦ ὅλου κοινωνικοῦ προβλήματος ποὺ μποτιλιάρεται στὶς ἀδιεξόδους τῶν προτάσεων τῶν παραδοσιακῶν ρεφορμιστικῶν κομμάτων καὶ ὀργανώσεων.

Μ. Γ.

Πανεπιστήμιο ἢ 'Ασφάλεια;

«ΤΟ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ Συμβούλιο τοῦ Πανεπιστημίου συνεδριάζει..., τὸ πειθαρχικὸ συμβούλιο ἀποφάσισε τὴν ἀποβολὴ διὰ παντὸς τῶν φοιτητῶν...., ὁ πρόεδρος τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου τοῦ πανεπιστημίου ὑπέβαλε τὴν παραίτησή του...»

'Η φοιτητικὴ στήλη τῶν ἐφημερίδων θυμίζει ἀστυνομικὸ δελτίο!

'Ο φοιτητόκοσμος, ὁ κύριος χῶρος προβληματισμοῦ ὅπου τὰ πάντα βρίσκονται ὑπὸ ἀμφισβήτηση καὶ ποὺ παρ' ὅλη τὴν καταπίεση εἶναι χῶρος ποὺ ξεσηκώνεται καὶ ἀντιδρᾶ, χτυπιέται διπλᾶ. 'Απὸ τὴ μιὰ μὲ τὶς αὐστηρὲς ποινὲς τῶν στρατοδικείων καὶ ἀπ' τὴν ἄλλη μὲ τοὺς διωγμοὺς τῶν φοιτητῶν ἀπ' τὸ πανεπιστήμιο.

Ἂν καὶ ὁ ρόλος τοῦ πανεπιστημίου σὰν ἱδρύματος μέσα στὴν καπιταλιστικὴ κοινωνία μέχρι τώρα ἦταν νὰ ἑτοιμάζει στελέχη ποὺ θὰ ἐνσωματωθοῦν καὶ θὰ διαιωνίσουν τὸ σύστημα, τώρα προχωρεῖ πιὸ πολύ. 'Αναλαμβάνοντας ρόλο, ἀστυνομίας, κρίνει τοὺς φοιτητὲς ἀπ' τὴν ἰδεολογική τους τοποθέτηση ἂν εἶναι ἱκανοὶ νὰ σπουδάζουν καὶ ἀποκλείει ὅσους δὲν συμβιβάζονται μὲ τὸ ἀποπνικτικό του περιβάλλον (πολιτικὸ, ἰδεολογικὸ) καὶ ἀμφισβητοῦν συγχρόνως τὸ γενικώτερο καταπιεστικὸ μηχανισμὸ ὅλου τοῦ κοινωνικοπολιτικοῦ συστήματος.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

Σὲ ἔντονες διαμαρτυρίες ξέσπασαν οἱ κρατούμενοι τῶν φυλακῶν Κορυδαλλοῦ — ὅταν εἶδαν σὲ ποιὰ κατάσταση βρίσκονταν οἱ συγκρατούμενοί τους Γιώτας καὶ Κλονιζάκης, ἀπὸ τὰ βασανιστήρια ποὺ ὑπέστησαν κατὰ τὴν ἀνάκρισή τους ἀπὸ τὴν ἀσφάλεια, σχετικὰ μὲ τὴν ἀπόδραση τοῦ Ν. Ζαμπέλη.

Ὅπως εἶναι γνωστὸ οἱ Γιώτας καὶ Κλονιζάκης βρίσκονταν στὸ ἴδιο κελλὶ μὲ τὸν Ν. Ζαμπέλη, ποὺ ἀνῆκε στὴν ὁμάδα Παναγούλη, καὶ ἀπέδρασε ἀπὸ τὶς φυλακὲς Αἰγίνας. Παρόλες τὶς προσπάθειες τῆς 'Ασφάλειας δὲν βρέθηκαν τὰ ἴχνη του.

Σύμφωνα μὲ τὶς πληροφορίες, τοὺς κρατούμενους ποὺ προέβησαν σὲ διαμαρτυρία τοὺς βάλαν σὲ ἀπομόνωση καὶ τοὺς ἀπαγόρευσαν τὸ ἐπισκεπτήριο.

'Η δίκη τοῦ «Ρήγα»

ΣΤΙΣ 2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ἀρχίζει στὴν 'Αθήνα ἡ δίκη 19 στελεχῶν τῆς φοιτητικῆς ἀντιστασιακῆς ὀργάνωσης «Ρήγας Φερραῖος», ποὺ κατηγοροῦνται μὲ τὸν Α.Ν. 509/47. Οἱ 19 εἶναι ἕνα μόνο κλιμάκιο τῶν 45 μελῶν τοῦ «Ρήγα», ποὺ συνελήφθησαν τὸν περασμένο Δεκέμβρη. 'Η δίκη θὰ γίνει σὲ πολιτικὸ δικαστήριο, στὰ πλαίσια τῆς «σκιᾶς» τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου τῆς χούντας. Τὴν προανάκριση εἶχε ἀναλάβει ὁ γνωστὸς ἀρχιβασανιστὴς Καραπαναγιώτης.

ΣΕ ΓΡΑΜΜΑ του πρὸς τη ΜΑΜΗ, ὁ σύντροφος Θανάσης Σκρουμπέλος (πρώην μέλος τοῦ «Ρήγα Φερραίου» καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ στελέχη, ποὺ ἔβγαζαν τὸν «Θούριο»), ποὺ θὰ δικαστεῖ ἐρήμην μαζὶ μὲ τοὺς 19, τονίζει ὅτι πέρα ἀπὸ τὶς κινητοποιήσεις συμπαράστασης πρὸς τοὺς ἀγωνιστές, ποὺ βρίσκονται στὰ χέρια τῆς χούντας, «σημαντικὴ βοήθεια θἆταν τὸ ψάξιμο τῶν αἰτίων τοῦ γιατὶ δὲν μπόρεσε ὁ «Ρήγας Φερραῖος» νὰ γίνει τὸ ὀργανωτικὸ σχῆμα — ἐργαλεῖο καὶ ὁ ἐκφραστὴς τῶν ἐπιθυμιῶν τῆς μάζας τῶν φοιτητῶν».

Τὸ κείμενο τῆς ἐπιστολῆς δημοσιεύεται στὴν πέμπτη σελίδα.